

- ۲۶.....دعای خروج از شهر
- ۲۷.....دعای شکر
- ۲۹.....دعای صیام (روزه)
- ۳۲.....دعای نوروز
- ۴۳.....لوح احتراق
- ۵۰.....لوح احمد
- ۵۵.....منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله
- ۶۸.....وصیت نامه حضرت بهاءالله
- ۷۶.....زیارتنامه حضرت بهاءالله
- ۸۰.....منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

الهامعسودا

کریمارحمای

مجموعه منتخباتی

از آیات الهی، آثار و مناجات های
حضرت بهاءالله، حضرت اعلی،
حضرت عبدالبهاء

منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ

هل من مفرج غير الله قل سبحان الله هو الله كل
عباد له وكلّ بامرہ قائمون ...

يا الهي وربّي ومولاي استغفرک من کلّ لذّةٍ بغير
حبّک ومن کلّ راحةٍ بغير قربک ومن کلّ سرورٍ
بغير رضاک ومن کلّ بقاءٍ بغير انسک ...

فيا الهي بعزّتک لا تبتليني في مواضع الامتحان
وسدّدني بالهامک في مواقع الاغفال انّک

فهرست

- منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ ۲
- منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ۷
- نماز (صلاة) ۷
- نماز کبیر ۸
- وضو ۱۹
- نماز وسطی ۲۰
- نماز صغیر ۲۲
- دعا برای تلاوت در هر صبح و شب ۲۳
- دعای صبح ۲۴
- دعای خواب ۲۵

انت الله الَّذي قد كنت قديراً على ما تشاء لا رادّ
لمشيّتك ولا مردّ لارادتك ...

يا الهي وسيدي ومولاي انقطعت عن ذوي
القربى واستغنيت بك عن اهل الدنيا متعرّضا
لمعروفك اعطني من معروفك ما تعينني به عمّن
سواك وزدني من فضلك الواسع انك ذو الفضل
العظيم ...

هب لي يا الهي كمال حبّك ورضاك واجذب
قلوبنا بانجذاب نورك يا برهان يا سبحان وانزل
عليّ نفحاتك في آناء اللّيل واطراف النهار
بجودك يا مَنان .

باران بخششت بهره به ياران دهند و کودکان
خود را به نیروی پرورشت در آغوش هوش پرورده
رشک دانشمندان نمایند آئين آسمانی بياموزند
و بخشش يزدانی آشکار کنند پس ای پروردگار
مهربان تو پشت و پناه باش و نیروی بازو بخش تا
به آرزوی خویش رسند و از کم و بیش درگذرند
و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا نمایند.

ع ع



بزرگان نازنینش آواره و دربدر هر کشور دور
پرتوش تاریک شد و رودش آب باریک تا آنکه
دریای بخششت به جوش آمد و آفتاب دهش
دردمید و بهار تازه رسید و باد جانپوروزید و ابر
بهمن بارید و پرتو آن مهرپرور تابید کشور بجنید و
خاکدان گلستان شد و خاک سیاه رشک بوستان
گشت جهان جهانی تازه شد و آوازه بلند گشت
دشت و کهسار سبز و خرم شد و مرغان چمن به
ترانه و آهنگ همدم شدند هنگام شادمانی
است پیغام آسمانی است بنگاه جاودانی است
بیدار شو بیدار شو ای پروردگار بزرگوار حال
انجمنی فراهم شده و گروهی همداستان
گشته که به جان بکوشند تا از آن

استغفرک اللهم من کلّ ذکرٍ بغير ذکرک ومن کلّ
ثناءٍ بغير ثنائک ومن کلّ لذةٍ بغير لذةٍ قریک ومن
کلّ راحةٍ بغير راحةٍ انسک ومن کلّ سرورٍ بغير
سرورٍ محبتک ورضاک ومن کلّ ما نسب الیّ بما
نسب الیک یا ربّ الارباب ومقدر الاسباب
ومفتّح الابواب ...

سبحانک ربّ یا محبوبی ثبتنی علی امرک ثمّ
اجعلنی من الذین ما نقضوا میثاقک وما اتّبعوا
اصنام ظنونهم ثمّ اجعل لی مقعد صدق عندک
وهبني من لدنک رحمة الحقني بعبادک الذین
لا خوف علیهم ولا هم یحزنون ای ربّ لا
تدعني بنفسي ولا تجعلني محروماً عن

بنام یزدان مهربان

پاک یزدانا

خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شور
انگیز و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره
خورشیدت نور افشان و در باخترش ماه تابان
نمایان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش
پر گل و گیاه جان پرور و کھسارش پر از میوه تازه
و تر و چمن زارش رشک باغ بهشت هوشش
پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پر
خروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش
شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش باد
بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار
چشمه شیرینش شور گشت و

عرفان مظهر نفسک ولا تکتبني من الذینهم غفلوا
عن لقاءک واجعلني يا الهي من الذینهم الی
جمالک ينظرون ومنه يستلذون بحيث لم یبدلوا
أنا منه بملکوت ملک السموات والارض ویکل
ما کان وما یکون اي رب فارحمني في تلك
الایام التي اخذت الغفلة کل سکان ارضک ثم
ارزقني يا الهي خیر ما عندک وانک انت المقتدر

منقطع شو از ما سوی الله و مستغنی شو بخدا از
ما دون او و این آیه را تلاوت کن: قَلَّ اللهُ يَكْفِي
كُلَّ شَيْءٍ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي عَنْ اللَّهِ
رَبُّكَ مِنْ شَيْءٍ لَا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الارض وَلَا بَيْنَهُمَا إِنَّهُ كَانَ عَلَامًا

الْعُلَىٰ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُتَعَالِ هَذَا مَا
يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي الْبُكُورِ وَالْآصَالِ
رَبِّ حَقَّقْ آمَالَهُ وَنُورِ أَسْرَارَهُ وَاشْرَحْ صَدْرَهُ وَ
أَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعِبَادِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ . ع ع

کافیاً قدیراً وکفایت الله را موهوم تصور ننموده که
آن ایمان تو است در هر ظهوری بمظهر آن ظهور
وآن ایمان تو را کفایت میکند از کلّ ما علی
الارض وکلّ ما علی الارض .



نماز (صلوة)

آیات منزله در سنین قبل که مخصوص صلوة نازل شده بفرست و بنویس لعمر الله نفحاتش عاشقین را جذب نماید و ساکنین را باهتزاز آرد و منصفین را حیات بخشد و لکن * (اول) * هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد * (و ثانی) * در بامداد و حین زوال و اصیل * (و ثالث) * از زوال بزوال انتهى.

صَمَدَانِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَ
رَقِيْقُكَ السَّائِلُ الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مُبْتَهَلُ الْيَك
مُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ
يُنَاجِيكَ وَ يَقُولُ رَبِّ أَيَّدِنِي عَلَى خِدْمَةِ
أَحِبَّائِكَ وَقَوِّنِي عَلَى عِبُوْدِيَّةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَ
نُورِ جَبِيْنِي بِأَنْوَارِ التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَ
التَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكُوْتِ عَظَمَتِكَ وَ حَقَّقْنِي بِالْفَنَاءِ
فِي فِنَاءِ بَابِ الْوَهِيَّتِكَ وَ أَعِنِّي عَلَى الْمُوَاطَبَةِ
عَلَى الْإِنْعِدَامِ فِي رَحْبَةِ رُبُوْبِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ أَسْقِنِي
كَأْسَ الْفَنَاءِ وَالْبِسْنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَ أَعْرِقْنِي فِي
بَحْرِ الْفَنَاءِ وَ اجْعَلْنِي غُبَاراً فِي مَمَرِ الْأَحْبَاءِ وَ
اجْعَلْنِي فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتُهَا أَقْدَامُ
الْأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيْلِكِ يَا رَبِّ الْعِزَّةِ وَ

نماز کبیر

(صلاة کبیر تلاوت آن یک بار در شب و روز کافی است)

هُوَ الْمُنَزَّلُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

لِلْمُصَلِّي أَنْ يُقَوْمَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ
يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ كَمَنْ يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ثُمَّ يَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ
غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا
لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ
جَمَالِكَ وَنُورًا يَدُلُّنِي إِلَى بَحْرِ وَصَالِكَ.

گلشن آسمانی بنالد و چون سرو آزاد در جویبار
خوش یزدانی ببالد و آسایش یابد. ع ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و
ابتهاال بخواند سبب روح و ریحان قلب این عبد
گردد و حکم ملاقات دارد:

إِلَهِي إِلَهِي أَنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ
التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ أُعَقِّرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ
تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَ النَّعْوَةِ مِنْ
أَوْلِي الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تُغَمِّرَهُ فِي بَحَارِ رَحْمَةِ

نفوس مبارک را در جهان ملکوت بر سریر عزت
 ابدیه استقرار ده و اکلیل جلیل مواهب کلیه بر
 سر نه تا در جهان بالا سرفراز گردند و با نغمه و
 آواز به شکرانه الطاف پردازند توئی مقتدر و توانا
 و توئی دهنده و بخشنده و بینا ائک انت الکریم
 العظیم المتعال. ع ع

اوست درخشنده و تابان

ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه
 خداوندیت ارجمند نما و این افتاده بیچاره را
 بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش
 را همدم جهان بالا همراز سروش و هم آواز
 مرغ پر خروش تا چون پرندگان

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ مَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي مُقْبِلًا
 إِلَيْكَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِكَ
 الَّذِي بِحَرَكَتِهِ تَحَرَّكَتِ الْمُمْكِنَاتُ * أَيُّ رَبِّ أَنَا
 عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ حَاضِرًا قَائِمًا بَيْنَ
 أَيَادِي مَشِيَّتِكَ وَ إِرَادَتِكَ وَ مَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَاكَ
 * أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ رَحْمَتِكَ وَ شَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنَّ
 تَفَعَّلَ بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى * وَ عِزَّتِكَ
 الْمُقَدَّسَةِ عَنِ الذِّكْرِ وَ الثَّنَاءِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ مِنْ
 عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَ مَحْبُوبُ فُؤَادِي *
 إِلَهِي إِلَهِي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَ أَعْمَالِي بَلْ
 إِلَى إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضَ * وَ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ يَا

هُوَالله

ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و لطف و صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت گردد و خاتمه الحیات فاتحه الالطاف شود و هر دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود تحت لواء معقود به ملکوت محمود راجع گردد توئی منان و مهربان و توئی ربّ الجود و الاحسان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تو اند و سرگشته کوی تو و متوجه به سوی تو و عاشقان خوی دلجوی تو این

مَالِكِ الْأَمَمِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا مَا أَرَدْتَهُ وَلَا أَحِبُّ إِلَّا مَا تُحِبُّ *

ثُمَّ يَسْجُدَ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا سِوَاكَ أَوْ تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ فَاجْعَلْ صَلَاتِي كَوَثْرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَى بِهِ ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكُرَكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ مِنْ عَوَالِمِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً أُخْرَى وَيَقُولُ:

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت تو نمود و تضرع و زاری کرد تا حال اسیر ناسوت بود حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجه به جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی داشت ای آمرزگار گنه بیامرزد و عفو و غفران مبدول دار این تشنه را به چشمه حیات رسان و این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده تا این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید توئی آمرزنده و بخشنده و مهربان . ع ع

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتِ الْقُلُوبُ وَالْأَكْبَادُ وَبِنَارِ حُبِّكَ اشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفَاقَ بِأَنْ لَا تَمْنَعَنِي عَمَّا عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْغَرِيبَ سَرَعَ إِلَى وَطْنِهِ الْأَعْلَى ظِلُّ قِبَابِ عَظَمَتِكَ وَجِوَارِ رَحْمَتِكَ وَالْعَاصِي قَصْدَ بَحْرٍ غُفْرَانِكَ وَالدَّلِيلَ بِسَاطِ عِزِّكَ وَالْفَقِيرَ أَفْقَ غِنَائِكَ * لَكَ الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَالْمُطَاعُ فِي حُكْمِكَ وَالْمُخْتَارُ فِي أَمْرِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: اللهُ اِبْهَى

تشنه جوی تو در زمان زندگانی به نفعه رحمانی
 زنده شدند دیده بینا یافتند گوش شنوا داشتند از
 هر بستگی آزاد بودند و پیوسته به عنایات خرم و
 دلشاد حال به جهان راز پرواز نمودند و در جوار
 رحمت بر شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و به
 نغمه و ترانه پردازند خدایا این نفوس را گناه
 بیمارز و از چاه به اوج ماه برسان در گلشن
 الطاف راه ده و در چمن عفو و غفران پناه
 بخش سرور آزادگان کن و در حلقه مقربان درآر
 بازماندگان را نوازش فرما و آسایش بخش و
 زیور عالم آفرینش کن تا به ستایش تو پردازند
 و به تسبیح و تقدیس تو توئی عفو توئی
 غفور توئی آمرزنده و مهربان. ع ع

ثُمَّ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي تَرَى رُوحِي مُهْتَرًا فِي جَوَارِحِي وَأَرْكَانِي
 شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَشَغْفًا لِذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ وَيَشْهَدُ
 بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي مَلَكُوتِ بَيَانِكَ وَ
 جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيُّ رَبِّ أَحَبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي
 هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا عِنْدَكَ لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَإِعْلَاءِ
 عَطَائِكَ وَغَنَائِكَ وَإِظْهَارِ عَجْزِي وَإِبرَارِ
 قُدْرَتِكَ وَاقْتِدَارِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَيَقُولُ:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَاكِمُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْمَأْبِئِ * إِلَهِي إِلَهِي
 عَفْوِكَ شَجَّعَنِي وَرَحْمَتِكَ قَوَّيْنِي وَ

پروردگارا کردگارا

ای یزدان من و خداوند مهربان من

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان راستان خاور
زمین شیفته و آشفته روی تو اند و سرگشته و
گمگشته کوی تو سالهای دراز نگران روی تابان
تو بودند و در آتش مهرسوزان توپس دری بگشا
و پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها
گلستان توئی توانا توئی بینا . ع ع

هو الابهی

آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان
خاک آزاد شدند و به جهان تو پرواز کردند
نیکخو بودند و مفتون روی تو و

نِدَاوُكَ أَيَقْظِنِي وَ فَضْلِكَ أَقَامَنِي وَ هِدَانِي
إِلَيْكَ وَ إِلَّا مَا لِي وَ شَأْنِي لِأَقُومَ لَدِي بَابِ
مَدِينِ قُرْبِكَ أَوْ أَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَنْوَارِ الْمَشْرِقَةِ مِنْ
أَفْقِ سَمَاءِ إِرَادَتِكَ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْمَسْكِينِ
يَقْرَعُ بَابَ فَضْلِكَ وَ الْفَانِي يُرِيدُ كَوَثَرَ الْبَقَاءِ مِنْ
أَيَادِي جُودِكَ * لَكَ الْأَمْرُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا
مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَ لِي التَّسْلِيمُ وَ الرِّضَاءُ يَا فَاطِرَ
السَّمَاءِ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ:

اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ای یزدان پاک

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره
بودند و سرگردان و بی سرو سامان حال که در
پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا
داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دل داده
روی خویش و با بهره از خوی خویشاین جانهای
پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غرف افلاک
منزل و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و شهریاران
کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده
اختری گردند و از گنج محبت و هدایتت دیهیم
و افسری جویند توئی مقتدر توئی توانا و توئی
شنونده و بینا. ع ع

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مَنْ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى سَمَاءِ قُرْبِكَ أَذْكَارُ
الْمُقَرَّرِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ طُيُورُ أَفئِدَةِ
الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ
الصِّفَاتِ وَ مُنْزَهًا عَنِ الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْأَبْهَى.

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأَ الْأَعْلَى وَالْجَنَّةَ
الْعُلْيَا وَعَنْ وَرَائِهَا لِسَانَ الْعِظَمَةِ مِنَ الْأَفْقِ الْأَبْهَى
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالَّذِي ظَهَرَ أَنَّهُ
هُوَ السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَحْزُونُ الَّذِي بِهِ
اقْتَرَنَ الْكَافُ بِرُكْنِهِ النُّونِ * أَشْهَدُ أَنَّهُ هُوَ

الْمَسْطُورُ مِنَ الْقَلَمِ الْأَعْلَى وَ الْمَذْكُورُ فِي كُتُبِ
اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ وَالشَّرَى.

ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَ مَالِكَ الْعَيْبِ وَ الشُّهُودِ تَرَى
عِبْرَاتِي وَ زَفْرَاتِي وَ تَسْمَعُ ضَجِجِي وَ صَرِيحِي وَ
حَنِينَ فُؤَادِي وَ عِزَّتَكَ اجْتِرَاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ
التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَ جَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ الْوُرُودِ فِي
سَاحَةِ قُدْسِكَ، أَيُّ رَبِّ حُبِّكَ أَضَانِي وَ
هَجْرَكَ أَهْلَكْنِي وَ بُعْدَكَ أَحْرَقْنِي أَسْأَلُكَ
بِمَوْطِئِ قَدَمَيْكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَ بِلَيْبِكَ
لَيْبِكَ أَصْفِيائِكَ فِي هَذَا الْفَضَاءِ وَ
بِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَ نَسَمَاتِ فَجْرِ

هُوَ اللَّهُ

ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت را از
باران ابر عنایت تر و تازه فرما و به نسیم ریاض
احدیّت اهتزازی بخش و به حرارت شمس
حقیقت جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند و
روز به روز ترقّی کنند و شکفته گردند و پر بار و
برگ شونداى پروردگار جمله را هوشیار کن و
قوّت و اقتدار بخش و مظاهر تأیید و توفیق فرما
که در نهایت برازندگی در بین خلق محشور
شوند توئى مقتدر و توانا . ع ع

هُوَ اللهُ

خداوندا مهربانا کودکانیم بینوا و طفلانیم در نهایت فقر و فنا ولی سبزه جویبار توئیم و نهالهای پر شکوفه بهار تو از رشحات سبحان رحمت طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو و نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی عنایت کن و در بوستان معارف درختان پر برگ و بار فرمادر افق سعادت ابدی نجوم ساطع الانوار کن و در انجمن عالم انسانی چراغهای نورانی فرما پروردگارا اگر بنوازی هر یک شهباز اوج عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به ضرر و زیان گرفتار شویم هر چه هستیم از توئیم و به درگاهت پناه آریم توئی دهنده و بخشنده و توانا .

ع ع

ظُهُورِكَ بَانَ تَقْدَرُ لِي زِيَارَةَ جَمَالِكَ وَالْعَمَلَ بِمَا فِي كِتَابِكَ.

ثُمَّ يَكْبُرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللهُ اِبهى

وَيَرْكَعُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَيْتَنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَ تَنَائِكَ وَعَرَفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَجَعَلْتَنِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ وَخَاشِعاً لِأَلُوْهِيَّتِكَ وَ مُعْتَرِفاً بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

گردم توئی مقتدر و توانا و مهربان . عبدالبهاء
عبّاس

هُوَاللّٰهُ

ای بدیع الألطاف لطفی بدیع نما و لطافت ربیع
بخشا ما نهالانیم به دست مرحمت کشته و با
آب و گل مودّت سرشته محتاج جوی عطای
توئیم و شایان ابر سخای تواین کشت امید را به
خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار از
سحاب جودت ببارتا نهال وجود ببار آید و دلبر
مقصود در کنار . عبدالبهاء عبّاس

إِلَهِي إِلَهِي عِصْيَانِي أَنْقَضَ ظَهْرِي وَ غَفَلْتِي
أَهْلَكْتَنِي * كُلَّمَا أَتَفَكَّرْتُ فِي سُوءِ عَمَلِي وَ حُسْنِ
عَمَلِكَ يَذُوبُ كَبْدِي وَ يَغْلِي الدَّمُ فِي عُرُوقِي * وَ
جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي أَنْ
يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي الرَّجَاءِ تَحْجَلُ أَنْ تَرْتَفِعَ
إِلَى سَمَاءِ كَرَمِكَ * تَرَى يَا إِلَهِي عِبْرَاتِي تَمْنَعُنِي
عَنِ الذُّكْرِ وَ الشَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى *
أَسْأَلُكَ بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جَبْرُوتِكَ بِأَنْ
تَعْمَلَ بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِجُودِكَ يَا مَالِكَ
الْوُجُودِ وَ يَلِيقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَ
الشُّهُودِ.

ثُمَّ يُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللَّهُ اِبْهِي

آب ناب سیراب نماید از نمایش سراب در کنار
پس ای پروردگار نیستی آموز تا نار هستی بر
افروزد و حجاب خود پرستی بسوزد تا میان
حبیب و محبوب آشنائی افتد و بین طالب و
مطلوب رسم جدائی برافتد توئی دهنده و
بخشنده و مهربان اِنَّكَ انتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ
الْمَنَّانُ . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خدا طفل معصوم در پناه خود حفظ نما
عنایتی کن و رحمتی بفرما تربیت نما به
نعمت بیپورقابلیتی بخش تا ملکوتی گردم
ربّانی شوم روحانی شوم نورانی

وَيَسْجُدُ وَيُقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَنَا بِمَا أَنْزَلْتَ لَنَا مَا يُقَرِّبُنَا إِلَيْكَ
وَيَرْزُقُنَا كُلَّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَزُبْرِكَ * أَيُّ
رَبِّ نَسْأَلُكَ بِأَنْ تَحْفَظَنَا مِنْ جُنُودِ الظُّنُونِ وَ
الْأَوْهَامِ * إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَّامُ.

ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِمَا شَهِدَ بِهِ أَصْفِيَاوُكَ وَاعْتَرَفَ
بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ أَهْلُ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى وَالَّذِينَ
طَافُوا عَرْشِكَ الْعَظِيمِ * الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ
لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

وضو

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حِينِ لَعْسَلٍ
يَقُولُ:

إِلَهِي قَوِّ يَدَيَّ لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُهَا
جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ احْفَظْهَا عَنِ التَّصَرُّفِ فِيمَا لَمْ
يَدْخُلْ فِي مَلِكِهَا * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

وَفِي حِينِ غَسْلِ الْوَجْهِ يَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ وَجْهَتْ وَجْهِي إِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ احْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى غَيْرِكَ

هُوَاللَّهُ

ای ایزد دادگر ای خدای مهر پرور ما نهالان
بوستان توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه
ما خط محبت نوشته کل را اشجار پرثمر کن و
همه ما را درختان بارور فرما حروفات مفرده ایم
کلمات باهرات نما کلمات جمله ایم آیات
بینات فرما اوراق باطله ایم کتاب مبین کن نقاط
سافله ایم احرف علیین نما ذلیل و خواریم از
ذلت برهان بی برگ و باریم به برگ و نوا رسان
گنج ملکوت خواهیم و کنز لاهوتی طلبیم غنای
حقیقی جوئیم و از بقای معنوی سخن گوئیم
هر که را پرتو آفتاب درخشانست گیرد از
ظلمت تراب بیزار است و هر که را

نماز وسطی

(صلاة وسطی که در بامداد و حین زوال (ظهر تا غروب) و اصیل (بعد از غروب) تلاوت میشود)

وَبَعْدُ لَهُ أَنْ يَقُومَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَقُولُ:
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ *
قَدْ أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَمُكَلَّمَ الطُّورِ الَّذِي بِهِ أَنْارَ
الْأَفُقِ الْأَعْلَى وَنَطَقَتْ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَارْتَفَعَ
النِّدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ قَدْ آتَى الْمَالِكُ
الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْعِزَّةُ وَالْجَبْرُوتُ لِلَّهِ مَوْلَى
الْوَرَى وَمَالِكِ الْعَرْشِ وَالثَّرَى

ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

بی نیاز را محرم ملکوت راز نما توئی مقتدر و
توانا . ع ع

هُوَاللَّهُ

خداوندا این طفل صغیر را در آغوش محبت
پرورش فرما و از ثدی عنایت شیر ده این نهال
تازه را در گلشن محبت بنشان و به رشحات
سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت کن
و به جهان لاهوت هدایت فرما توئی مقتدر و
مهربان و توئی دهنده و بخشنده و سابق الإنعام.

ع ع

سُبْحَانَكَ عَنْ ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي وَ
وَصْفِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ

ثُمَّ يَقُومَ لِلْقُنُوتِ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَامِلِ الرَّجَاءِ
بِأَذْيَالِ رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ بَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ أَمْرَكَ وَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِكَ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَضْلِكَ عَلَيَّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ وَ
التَّكْبِيرُ وَ الْبَهَاءُ عَلَيَّ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ مَا

هُوَاللَّهُ

ای جلیل اکبر این کنیز صغیر را دختر خوش اختر
فرما و در درگاه احدیت عزیز کن از جام
محبت لبریز نما تا شور و ولهی انگیزد و مشک
و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی دانا و
بینا . ع ع

هُوَاللَّهُ

طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیز کن و از
شهد و شیر محبت نشو و نما بخش و در
آغوش معرفت پرورش ده در کودکی
آزادگی ده و فرزاندگی بخش و این

هُوَ اللَّهُ

ای خداوند بیمانند کودکی بینوا را پناه باش و
بیچارهٔ پرگناه را آمرزنده و مهربانای پروردگار هر
چند گیاه تباہیم ولی از گلستان توئیم و نهال بی
شکوفه و برگیم ولی از بوستان تو پس این گیاه را
به رشحات سحاب عنایت پرورش ده و این
نهال پژمرده را به نسیم بهار روحانی حرکت و
طراوت بخش بیدار کن هشیار کن بزرگوار کن
حیات ابدیہ بخش و در ملکوت پایدار کن.

ع ع

مَنْعَتَهُمْ شُؤْنَاتُ الْخَلْقِ عَنِ الْإِقْبَالِ إِلَيْكَ وَ
أَنْقَضُوا مَا عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.

نماز صغیر

(صلاة صغیر که از زوال به زوال (ظهر تا غروب) تلاوت
می شود)

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ
عِبَادَتِكَ * أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي وَ
فُؤْتِكَ وَضَعْفِي وَاقْتِدَارِكَ وَفَقْرِي وَغَنَائِكَ *
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ.

دعا برای تلاوت در هر صبح و شب

﴿هو الابهی﴾

(اقرأ هذا الدعاء في كلِّ صباح و مساء)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذِي بِهِ اشْرَقَتْ شَمْسُ
اَمْرِكَ عَنْ اَفْقٍ وَحِيكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا مِنْ
نَفْحَاتِ الَّتِي تَمَرُّ عَنْ شَطْرِ عَنَانِكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا
إِلَهِي خَالِصًا لَوَجْهِكَ وَ مَنقُطَعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ
احْشِرْنَا فِي زَمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ
اِشَارَاتِ الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ اِلَى الْمَنْظَرِ
الْاَحَدِيَّةِ * أَي رَبِّ فَادْخُلْنَا فِي ظِلِّ
رَحْمَتِكَ الْكَبِيرِ ثُمَّ احْفَظْنَا مِنْ

این فقیره را به کنز غنا دلالت فرما و این ذلیله را
به درگاه عزّت هدایت کن . ع ع

هُوَاللَّهُ

پروردگارا کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و تو معین
و نصیر بیچارگانای دلبر مهربان آتشی در جان و
دل افروز و پرده اوهام بسوز دیده به مشاهده
جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه گلزار و
گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی پایان
عطا نما تا جز تو نبینیم و به غیر از راه محبتت
نپوئیم و جز راز دلبری تو نگوئیم توئی بیننده
و بخشنده و توانا. ع ع

عبادك الذين كفروا باسمك الأبهى وأشرنا زلال
خمر عنايتك ورحيق فضلك و الطافك * و أنك
أنت المقتدر على ما تشاء و أنك أنت الغفور
الرحيم * أي رب فاستقمنا على حبك بين
خلقك * لأن هذا أعظم عطيتك لبريتك و أنك
أنت أرحم الراحمين*

دعای صبح

﴿هُوَ السَّمْعُ الْمُجِيبُ﴾

يا الهی أصبحت فی جوارک و الذی استجارک
ینبغی أن یكون فی کنف حفظک و حصن
حمایتک * أي رب نور باطني بأنوار فجر
ظهورك كما نورت ظاهري بنور

کنند و ربّ ارنی گویان یوم لقا را احساس نمایند
پروردگارا هر چند ایام غیبت است ولی این قرن
عظیم ترا عصر ظهور است و این صحرای وسیع
وادی ایمن و شعله طور پروردگارا فیض ابدی
بخش و فوز سرمدی ده تا به خدمت امرت قیام
نمایند و آن کشور را به جلیل اکبر دلالت کنند
توئی دهنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان
مبارکت قبول فرما و این بال و پر شکسته را
در هوای قدس عنایتت پرواز ده

صبحا عطائك *

دعای خواب

﴿أَنْتَ الذَّاكِرُ وَأَنْتَ الْمَذْكُورُ﴾

یا الهی و سیدی و مقصودی اراد عبدک أن ینام
فی جوار رحمتک و ینستریح فی ظلّ قباب
فضلك مستعیناً بحفظک و حراستک * ای ربّ
أسألك بعینک الّتی لاتنام أن تحفظ عینی عن
النّظر الی دونک ثمّ زد نورها لمشاهدة آثارک و
النّظر الی أفق ظهورک* أنت الّذی ضعف
کینونة القدرة عند ظهورات قدرتک * لا إله
إلا أنت القویّ الغالب المختار*

ملکوت ابهایت تأییدی بفرما و ازجبروت
اعلایت توفیقی عنایت کن که بر عهد و میثاقت
مستقیم و برقرار ماند و بر پیمان و ایمانت ثابت
و استوار ربّ و ففّقها علی ما تُحِبُّ و تُرْضَى إِنَّکَ
أَنْتَ الْکَرِیْمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از
شدّت محبّت اشک ریزان و از کمال شوق کف
زنان و پاکوبان افروخته اند و جان سوخته و از ما
سیوای تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این
ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از
لمعه نور در صحرای طور اقتباس

دعای خروج از شهر

﴿هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعَظْمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ﴾

يا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ لَدَى الْمَظْلُومِ، فِي حِينِ الْخُرُوجِ
عَنِ الْمَدِينَةِ قُلْ إِلَهِي إِلَهِي خَرَجْتُ مِنْ بَيْتِي
مَعْتَصِماً بِحَبْلِ عَنَائِكَ وَأُودِعْتُ نَفْسِي تَحْتَ
حِفْظِكَ وَحِرَاسَتِكَ * أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي بَهَا
حَفِظْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كُلِّ ذِي غَفْلَةٍ وَذِي شِرَارَةٍ وَ
كُلِّ ظَالِمٍ عَنِيدٍ وَكُلِّ فَاجِرٍ بَعِيدٍ بَانَ تَحْفِظَنِي
بِحُودِكَ وَفَضْلِكَ ثُمَّ أَرْجِعْنِي إِلَى مَحَلِّي بِحَوْلِكَ
وَقُوَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ*

عطا ما غریق معصیتیم و تو خداوند رحمت
کبری هر چه هستیم منسوب به آستان توئیم و هر
چه باشیم مقیم درگاه تو توئی بخشنده و
درخشنده و پاینده و مهربان و توئی کریم و رحیم
و عظیم الأحسان و کثیر الغفران انک انت
التَّوَّابُ يَا رَبَّ الْأَرْبابِ . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

پروردگارا پاک کردگارا این ورقه خضره نضره که
در ریاض محبت روئیده و در حدیقه معرفت از
شجره عنایت دمیده چشمش به افق الطاف
بی پایان باز است و قلبش در خلوتگاه راز
محرم و با واقفان راز دمساز و همراز از

دعای شکر

﴿هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعِظْمَةُ وَالْاِقْتِدَارُ﴾

الهی الھی أشکرک فی کلّ حال و أحمدک فی
جميع الاحوال * فی النّعمة الحمد لك يا اله
العالمين و في فقدها الشکر لك يا مقصود
العارفين * في البأساء لك الثناء يا معبود من فی
السّموات و الارضين و فی الضّرّاء لك السّناء يا
من بك انجذبت أفئدة المشتاقين * فی الشّدّة
لك الحمد يا مقصود القاصدين و فی الرّخاء
لك الشّکریا أيّها المذكور فی قلوب المقرّبين *
فی الثّروة لك البهاء يا سيّد المخلصين و في
الفقر لك الامر يا رجاء الموحّدين * في
الفرح لك الجلال يا لا اله الاّ

هیچ صبحی غافل نبود و هیچ شامی آفل
نگشت مانند مرغ خوش آهنگ هر دم به تلاوت
الواح و آیات مشغول بود و به مثابه آئینه آرزوی
نور تجلّی مینمود ای آمرزگار این هوشیار را به
بارگاه بزرگواری خویش راه ده و این مرغ دست
آموز را به حدیقه بقا پرواز بخش این مشتاق پر
احتراق را به وثاق وصال داخل کن و این آشفته
پریشان را از حرمان نجات بخش و به ایوان
رحمن در آر ای پروردگار هر چند گنه کاریم
توئی آمرزگار هر چند غریق بحر عصیانیم توئی
خداوند مهربان عفو قصور فرما و مغفرت موفور
بنما فیض حضور بخش و صهبای سرور
بنوشان ما اسیر خطائیم و توئی امیر

صفات خویش مبذول فرما آسمانی کن ربّانی
نما نفثات روح القدس بدم به روح وحدت
عالم انسانی زنده نما لسان ناطق ده قلب فارغ
بخش حجج و برهان الهام کن و سبب هدایت
نفوس فرما توئی مقتدر و توانا و توئی کریم و
رحیم و دانا. ع ع

یزدان مهربانا

این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل و تمیز
مشتاق دیدار بود و آرزوی آن دیار مینمود و با
چشمی اشکبار توجّه به ملکوت اسرار داشت
بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا
روزها به یاد تو همدم و دمساز

أنت و في الحزن لك الجمال يا لا إله إلا أنت
* في الجوع لك العدل يا لا إله إلا أنت و في
الشّبع لك الفضل يا لا إله إلا أنت * في الوطن
لك العطاء يا لا إله إلا أنت و في الغربة لك
القضاء يا لا إله إلا أنت * تحت السيّف لك
الافضال يا لا إله إلا أنت و في البيت لك
الكمال يا لا إله إلا أنت * في القصر لك الكرم
يا لا إله إلا أنت و في التّراب لك الجود يا لا
إله إلا أنت * في السّجن لك الوفاء يا سابغ
النّعم و في الحبس لك البقاء يا مالك القدم *
لك العطاء يا مولی العطاء و سلطان العطاء و
مالك العطاء أشهد أنّك محمود في فعلك
يا أصل العطاء و مطاع في

حکمتک یا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع
العطاء*

دعای صیام (روزه)

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ﴾

یا إله الرحمن و المقتدر علی الامکان تری
عبادک و أرقائك الذین یصومون فی الايام بأمرک
و ارادتک و یقومون فی الاسحار لذكرك و ثنائک
رجاء ما کنز فی کنائز فضلک و خزائن جودک و
کرمک * أسألك یا من بیدک زمام الممکنات و
فی قبضتک ملکوت الأسماء و الصّفات بأن
لا تحرم عبادک عن أمطار سحاب رحمتک
فی آیامک و لا تمنعهم عن

پسر مهربانش در کھف حمایت صیانت فرما
تویی عفو غفور و راحم یوم النشورای خداوند
این مادر و فرزند را در بحبوحه جنت ابھی ملجأ
و پناه ده و در جوار رحمت کبری بعد از عروج از
عالم ادنی منزل و مأوی بخش اتک انت
الکریم المتعال . ع ع

هُوَالله

ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت
خویش قبول نما و به فیض ابدی محفوظ فرما
جام عشق بنوشان و نور عرفان بخش در
چشمه ایوب غوطه ده و از محن و آلام
اخلاق بشری شفا بخش پرتوی از

تعالیم الهی نمایم فیض ابدی طلبم و موهبت
الهی خواهم توئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

هُوَ الْاَبهى

ای پروردگار ای آمرزگار این امه موقنه ات را با
اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم
فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان
و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود
مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران
منزل و مأوی بخش و نور دیده اش و فلذه
کبدش را از هر مشکلی و بلیه شدید
رهائی بخش و روح و جانش و

رشحات بحر رضائك * ای ربّ قد شهدت
الدّرّات بقدرتك و سلطانك و الآيات بعظمتك و
اقتدارك * فارحم يا إله العالم و مالك القدم و
سلطان الامم عبادك الذين تمسّكوا بحبل أوامرك
و خضعوا عند ظهورات أحكامك من سماء
مشيئت * ای ربّ ترى عيونهم ناظرة الى أفق
عنايتك و قلوبهم متوجّهة الى بحور الطافك و
أصواتهم خاشعة لندائك الاحلى الذي ارتفع
من المقام الاعلى باسمك الابهى * أي ربّ
فانصر أحبّتك الذين نبذوا ما عندهم رجاء ما
عندك و أحاطتهم البأساء و الصّراء بما عرضوا
عن الوری و أقبلوا الى الأفق الاعلى * أي
ربّ أسألك بأن تحفظهم من

شئون النفس و الهوى و تؤيدهم على ما
ينفعهم فى الآخرة و الاولى * أى ربّ أسألك
باسمك المكنون المخزون الذي ينادى بأعلى
النداء فى ملكوت الانشاء و يدعوا الكلّ الى
سدره المنتهى و المقام الاقصى بأن تنزل علينا و
على عبادك من أمطار سحب رحمتك ليظهرنا
عن ذكر غيرك و يقربنا الى شاطئ بحر فضلك *
أى ربّ فاكتب لنا من قلمك الاعلى ما يبقى به
أرواحنا فى جبروتك و أسمائنا فى ملكوتك و
أجسادنا فى كنائز حفظك و أجسامنا فى خزائن
عصمتك * أنّك أنت المقتدر على ما كان و
ما يكون * لا إله إلا أنت المهيمن القيوم
* أى ربّ ترى أياذى الرجاء

تُكَذِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَ الْمَرْجَانُ . اى
خداوند مهربان اين اقتران را اسباب توليد دُرّ و
مرجان فرما أنّك انت المقتدر العزيز الغفور
الرّحمن الرّحيم. ع ع

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورش ده
نشو و نما عطا کن بنت ملکوت نما فیض
لاهورت بخش روحانی کن نورانی نما رحمانی
کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و
از جهان ماوراء طبیعت خبر گیرم زنده شوم
خلق و خوی رحمانی جویم نشر

هُوَ اللهُ

ای خداوند بیمانند به حکمت کبرایت اقتران در
بین اقران مقدر فرمودی تا سلاله انسان در عالم
امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی به
عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش
درگاه احدیت مشغول و مألوف گردند و ما
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ حال این دو
مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت
عقد اقتران ببند و وسیله حصول فیض جاودان
فرما تا از اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت
برخیزد و لالی سلاله نجیبه مقدسه بر ساحل
وجود ریزد مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا
بَرْزُخٌ لَا يُبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

مرتفعة الى سماء جودك وكرمك * أسألك بأن
لا ترجعها إلا بكنوز عطائك و احسانك * أي
ربّ فاكتب لنا ولا بآئنا و أمهاتنا كلمة الغفران ثم
اقض لنا ما أردناه من طمطام فضلك و مواهبك
ثم اقبل منّا يا محبوبنا ما عملناه في سبيلك *
أنت المقتدر المتعالى الفرد الواحد الغفور
العطوف*

دعای نوروز

﴿الاعظم﴾

لك الحمد يا إلهي بما جعلت النيروز عيداً
للذين صاموا في حبك و كفّوا أنفسهم عمّا
يكرهه رضاؤك * أي ربّ اجعلهم

من نار حَبِّكَ و حرارة صومك مشتعلين فى أمرك
و مشتغلين بذكرك و ثنائك * أى ربّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ
بطراز الصّوم زَيَّنَهُمْ بطراز القبول بفضلك و
احسانك لأنّ الاعمال كلّها معلقة بقبولك و
منوطة بأمرك * لو تحكّم لمن أفطر حكم الصّوم
أنّه ممّن صام فى أزل الآزال و لو تحكّم لمن
صام حكم الافطار أنّه ممّن اغبر به ثوب الامر و
بعد عن زلال هذا السّلسال * أنت الذى بك
نصبت راية أنت المحمود فى فعلك و ارتفعت
أعلام أنت المطاع فى أمرك * عرف يا الهى
عبادك هذا المقام ليعلموا شرف كلّ أمر بأمرك
و كلمتك و فضل كلّ عمل باذنك و
ارادتك و ليروا زمام الاعمال فى

نوید تو داریم و هر چند در ظلمت خطا مبتلائییم
ولکن توجّه به صبح عطا داشته و داریم به آنچه
سزاوار درگاه است معامله کن و هر چه شایگان
بارگاه است شایان فرما توئى غفور توئى عفو و
توئى بخشنده هر قصور. ع ع

هُوالله

ای پروردگار این بنده جان نثار را در پناه
ملکوت ابهات محفوظ و مصون دار و در ظلّ
شجره انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید
بخش و آیت تفرید فرما و جمیع اهل و اطفال
و یارانش را دوست دار. ع ع

مهیّا هستم و هر صدمه ای را به جان و دل آرزو
نمایم ای خدا از امتحان محافظه نما تو میدانی
که از هر چیزی گذشته ام و از هر فکری فارغ شده
ام جز ذکر تو شغلی ندارم و جز خدمت آرزویی
نخواهم. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در
دریای غفران غوطه ده و از گناه و خطا پاک و
مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمزش ارزان کن توئی آمرزنده و توئی غفور
توئی بخشنده فیض موفور ای آمرزگار هر
چند گنه کاریم ولی امید به وعد و

قبضة قبولك و أمرک لئلا يمنعهم شیء عن
جمالک فی هذه الايام التي فيها ينطق المسيح
الملك لك يا موجد الروح و يتكلم الحبيب لك
الحمد يا محبوب بما أظهرت جمالک و كتبت
لاصفیائك الورد فی مقرّ ظهور اسمک الاعظم
الذی به ناح الامم الا من انقطع عمّا سواک
مقبلاً الی مطلع ذاتک و مظهر صفاتک * ای
ربّ قد أفطر الیوم غصنک و من فی حولک بعد
ما صاموا فی جوارک طلباً لرضائک قدر له و لهم
و للذین وردوا علیک فی هذه الايام کلّ خیر
قدرته فی کتابک ثمّ ارزقهم ما هو خیر لهم
فی الدنیا و الآخرة * انک أنت العلیم
الحکیم*

دعای شفا

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْمَنَّعِ الْاَقْدَسِ الْاَرْفَعِ الْاَبْهٰی ﴾
بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا وَفِيُّ بِكَ يَا بَهِيُّ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفْعَانُ بِكَ يَا دِيَانُ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا اَحَدُ بِكَ يَا صَمَدُ بِكَ يَا فَرْدُ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُبْحَانُ بِكَ يَا قُدْسَانُ بِكَ يَا مُسْتَعَانُ *
اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا
عَظِيمُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رَحْمَنُ

هُوَاللّٰهُ

ای خدا تو شاهدهی و گواهی که در دل و جان
آرزوئی ندارم جز آنکه به رضایت موفق گردم و
به عبودیتت مؤید شوم به خدمتت پردازم و در
کرم عظیمتت بکوشم و جان و دین را در راهت
فدا نمایم توئی دانا توئی بینا هیچ آرزوئی جز
این ندارم که از محبتت سر به کوه و صحرا نهم و
فریاد به ظهور ملکوتت نمایم و ندایت را به
جمعیت گوشها برسانم ای خدا این بیچاره را چاره
ئی بخش و این دردمند را درمانی ده و این
مریض را علاجی عطا کن با قلبی سوزان و
چشمی گریان به درگاہت مناجات مینمایم
ای خدا در سبیلت هر بلائی را

که یاران ارجمند را هوشمند فرمودی و هر
مستمند را از کنز هدایت بهره مند کردی مواهب
بیکران مبذول داشتی و بخشش بی پایان شایان
فرمودی هدایت کبری رایگان بخشیدی و
موهبت عظمی ارزان نمودی پس این یاران را
در ملکوت بزرگوار فرما و با یکدیگر رؤف و
مهربان فرما تا هر یک بجهت دیگری جانفشانی
نماید و گوهر افشانی کند و به میدان قربانی
شتابد فیض رحمانی یابد و مواهب آسمانی

جوید. ع ع

بِكَ يَا عَظْمَانُ بِكَ يَا قَدْرَانُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا
مَعشُوقُ بِكَ يَا مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْدُوبُ* أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي*
بِكَ يَا عَزِيزُ بِكَ يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ* أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي*
بِكَ يَا حَاكِمُ بِكَ يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ* أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي*
بِكَ يَا رُوحُ بِكَ يَا نُورُ بِكَ يَا ظُهُورُ* أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي*
بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْتُورُ*
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي* بِكَ يَا غَائِبُ بِكَ يَا غَالِبُ

هُوَالله

ای خداوند بیهمتا این نفوس را سرا پا نورانی و
قلوبشان را رحمانی کن و جانشان را سبحانی
نما تا در جمیع مراتب به آنچه لایق این یوم
عظیم است قیام نمایند و موفق به رضای تو
شوند . ع ع

هُوَالله

ای خداوند تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت
از یاد یارانت ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی
برنیارم و به جز لقایشان آرزویی ندارم
محببتشان راحت جان است و لقایشان
مسرت وجدان ای خداوند شکر ترا

بِكَ يَا وَهْبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قَادِرُ بِكَ يَا نَاصِرُ
بِكَ يَا سَاتِرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا صَانِعُ بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ
يَا قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ يَا جَامِعُ بِكَ
يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ يَا صَانِعُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ بِكَ يَا
فَضِيلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا
فَاضِلُ بِكَ يَا بَاذِلُ * أَنْتَ الْكَافِي

خوشش جان پرور گردد و پرتوروش افزون از ماه
و اختر توئی مهربان و توئی بخشنده و توانا .

هُوَاللَّهُ

ای دلبر آفاق بنده مشتاق را نصیبی از اشراق
ده روح را پر فتوح کن و دل را از بند آب و گل
برهان و چون گل خندان کن و چشم را مانند ابر
گریان فرما تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به
آهنگ خوشی به مدائح و نعوت پردازد و بنوازد
ای پروردگار کامکار فرما و در دو جهان سرفراز
کن توئی مقتدر و توانا . عبدالبهاء عبّاس

وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
قَيُّومُ بِكَ يَا دَيُّومُ بِكَ يَا عَلُّومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
عَظُومُ بِكَ يَا قَدُومُ بِكَ يَا كَرُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
مَحْفُوظُ بِكَ يَا مَلْحُوظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَطُوفُ
بِكَ يَا رُؤُوفُ بِكَ يَا لَطُوفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَلَادُ
بِكَ يَا مَعَادُ بِكَ يَا مُسْتَعَادُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
غِيَاثُ بِكَ يَا مُسْتَعَاثُ بِكَ يَا نَفَاثُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ

هُوَاللَّهُ

ای رحمان ای رحیم دلی چون مرآت لطیف
صافی عطا کن تا به انوار محبت روشن و منیر
گردد و به الهامات روحانیّه و معنویّه ملهم فرما
تا عالم وجود را چون بهشت برین نماید. ع ع

هُوَالابَّهِی الْابَّهِی

ای یزدان پاک این بنده دیرین را اندوهگین
مخواه شادمانی آسمانی بخش و فریزدانی بده
ستاره روشن نما و گل گلشن کن سرور آستان نما
و افسر جهان بالا بر سر نه رویش را بدرخشان و
گوهرش را بیفشان جانش را مشکبار کن و
دلش را گلزار نما تا بوی خوی

الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا كَاشِفُ بِكَ يَا نَاشِفُ
بِكَ يَا عَاطِفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَانُ بِكَ يَا جَانَانُ
بِكَ يَا اِيْمَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سَاقِي بِكَ يَا عَالِي
بِكَ يَا غَالِي * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا ذِكْرَ الْأَعْظَمِ بِكَ يَا
اسْمَ الْأَكْرَمِ بِكَ يَا رَسَمَ الْأَقْدَمِ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
سُبُّوحُ بِكَ يَا قُدُّوسُ بِكَ يَا نُزُّوهُ * أَنْتَ الْكَافِي
وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
فَتَّاحُ بِكَ يَا نَصَّاحُ بِكَ يَا نَجَّاحُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ

" آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای

عشقزان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار"

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار مهربان این کسان بنده آستانند و در
نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال
سرشار فرما انوار تابان کن پرتو عنایت ببخش
مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و
الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلی
درجهٔ فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر
و توئی دهنده و بخشنده و بینا . عبدالبهاء

عبّاس

الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَبِيبُ بِكَ يَا طَيْبُ
بِكَ يَا جَدِيبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلالُ بِكَ يَا
جَمالُ بِكَ يَا فَضالُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَاثِقُ بِكَ
يَا عاشِقُ بِكَ يَا فالِقُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّاجُ
بِكَ يَا بلاجُ بِكَ يَا بهَّاجُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّابُ
بِكَ يَا عَطافُ بِكَ يَا رَأْفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
نابِثُ بِكَ يَا ثابِثُ بِكَ يَا ذابِثُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و تقدیس بخش و از هر آلودگی پاک و آزادگی عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان مقدّس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت از مسکرات و دخان رهایی بخش و از افیون مورث جنون نجات و رهایی ده و به نفحات قدس مانوس کن تا نشأه از باده محبت الله یابند و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابهی جویند چنانچه فرمودی :

الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا نَافِذُ بِكَ يَا لَاحِظُ بِكَ
يَا لَافِظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا ظَاهِرُ مَسْتُورُ يَا غَائِبُ مَشْهُورُ يَا
نَاطِرُ مَنْظُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا قَاتِلَ عُشَّاقٍ يَا وَاهِبَ فُسَّاقٍ يَا
كَافِي بِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي بِكَ يَا شَافِي يَا
بَاقِي بِكَ يَا بَاقِي أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي * أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ
الَّذِي بِهِ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْفَضْلِ وَالْعَطَاءِ وَ بِهِ
أَسْتَقَرَّ هَيْكَلُ قُدْسِكَ عَلَى عَرْشِ الْبَقَاءِ وَ
بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا دَعَوْتَ الْمُمْكِنَاتِ عَلَى
خُوانِ مَكْرَمَتِكَ وَ إِنْعَامِكَ وَ بِنِعَايَتِكَ
الَّتِي بِهَا أَحْبَبْتَ فِي نَفْسِكَ مِنْ

مختار توئی پروردگار توئی آمرزگار اگر بپسندی
هر مستمند ارجمند گردد و اگر برانی هر بزرگوار
خوار شود و هر گلی خار گردد و هر سروری
خاک رهگذار پس ای آمرزگار این بندگان را
بنواز و کار این افتادگان را بساز شمعی در
قلوبشان روشن کن و شهاب ثاقب بر هر اهرمن
نما تا نور یزدانیت بر افروزد و پرده ظلمات
شبهات بسوزد توئی قادر و بینا و حی و توانا و
داننده و شنوا راز درون را ابراز نما خارزار دلها را
گلشن و گلزار کن روح را فتوحی بخش و جان و
وجدان را بشارت و نشأه صبوحي عنایت فرما.

ع ع

قَبْلِ كُلِّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي حِينِ
ظُهُورِ عَظَمَتِكَ وَ سَلْطَنَتِكَ وَ طُلُوعِ عِزِّ
حُكُومَتِكَ بِكَلِمَةٍ (بلی) كَ وَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ
الْحُسْنَى الْأَعْظَمِ وَ بِهَذِهِ الصِّفَاتِ الْعُلْيَا الْأَكْرَمِ وَ
بِذِكْرِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَ بِجَمَالِكَ الْأَلْطَفِ
الْأَصْفَى وَ بِنُورِكَ الْخَفِيِّ فِي سُرَادِقِ الْأَخْفَى وَ
بِأَسْمِكَ الْمُتَمَمِّصِ بِقَمِيصِ الْبَلَاءِ فِي كُلِّ
صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ أَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ هَذِهِ الْوَرَقَةِ
الْمُبَارَكَةِ * ثُمَّ الَّذِي يَقْرُؤُهَا ثُمَّ الَّذِي يُلْقَى عَلَيْهَا
ثُمَّ الَّذِي يَمُرُّ فِي حَوْلِ بَيْتِ آلَتِي هِيَ فِيهَا * ثُمَّ
أَشْفِي بِهَا كُلَّ مَرِيضٍ وَ عَليْلٍ وَ فَقِيرٍ عَن كُلِّ
بَلَاءٍ وَ آفَةٍ وَ مَكْرُوهٍ وَ حُزْنٍ * ثُمَّ أَهْدِ بِهَا كُلَّ
مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ فِي سُبُلِ

هِدَايَتِكَ وَ مَنَاهِجِ فَضْلِكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ اِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِي الشَّافِي الْحَافِظُ الْمُعْطِي
الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ *

لوح احتراق

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الْاَقْدَمِ الْاَعْظَمِ ﴾

قَدْ اَحْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ، اَيْنَ
تَشْعُشُعُ اَنْوَارِ لِقَائِكَ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
تُرِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي ظُلْمَاءِ الْهَجْرَانِ، اَيْنَ اِشْرَاقُ
صُبْحِ وَصَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَبَلَّبَلْ
اَجْسَادُ الْاَصْفِيَاءِ عَلٰى اَرْضِ الْبُعْدِ، اَيْنَ بَحْرُ
قُرْبِكَ يَا جَدَّابَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَرْتَفَعَتْ
اِيَادِي الرَّجَاءِ اِلَى سَمَاءِ الْفَضْلِ وَ

از ادراک بصیرت در جهان ملکوت مأیوس
مفرما توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ الْاَبِي

ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی تو اند و
افتاده کوی تو و سرمست جام هوی تو و عاشقان
خوی تو در هجرانت گریبان دریدند و در حرمان
زهر فراق چشیدند شب و روز گریان تو اند و روز و
شب نالان به سوی تو جز تو ندانند و غیر از تو
نشناسند و جز به سوی تو ننالند توئی ملجأ و
پناهشان و توئی مبدء و منتهاشان اگر برانی و یا
بخوانی و بپذیری و یا آبروی بندگان بریزی
بزرگوار کنی و شرمسار فرمائی توئی

خاصّان در آر و در خلوتگاه عالم بالا محرم
اسرار کن و مستغرق بحر انوار فرما توئی بخشنده
و درخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای مهربان جانان همه اعضاء و اجزایم به زیان
ملکوتی به شکر و ستایش ناطق و به نیاز و به
نیایش پرداخته در بن هر موئی هُوئی زخم در
سر هر کوئی نعره ئی بر آرم جانم فدای هر بنده
دیرینت هستیم قربان آن ندای شیرینت چون از
مشاهده بصر در عالم ناسوت محروم نمودی

العطاء، اَيْنَ اَمَطَارُ كَرَمِكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ قَامَ الْمُشْرِكُونَ بِالِاعْتِسَافِ فِي كُلِّ الْاَطْرَافِ،
اَيْنَ تَسْخِيرُ قَلَمٍ تَقْدِيرِكَ يَا مُسَخِّرَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
ارْتَفَعَ نُبَاحُ الْكِلَابِ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، اَيْنَ
غَضَنْفَرُ غِيَاضِ سَطَوَتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
اَخَذَتِ الْبُرُودَةُ كُلَّ الْبَرِيَّةِ، اَيْنَ حَرَارَةُ مَحَبَّتِكَ يَا
نَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ الْبَلِيَّةُ اِلَى الْغَايَةِ، اَيْنَ
ظُهُورَاتُ فَرَجِكَ يَا فَرَجَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَحَاطَتِ
الظُّلْمَةُ اَكْثَرَ الْخَلِيقَةِ، اَيْنَ اَنْوَارُ ضِيَائِكَ يَا ضِيَاءَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ طَالَتِ الْاَعْنَاقُ بِالنَّفَاقِ، اَيْنَ
اَسْيَافُ اَنْتِقَامِكَ يَا مُهْلِكَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ
الذَّلَّةُ اِلَى النِّهَايَةِ، اَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا عِزَّ
الْعَالَمِينَ * قَدْ اَخَذَتِ الْاِحْزَانُ

مَطَّلَعِ أَسْمِكَ الرَّحْمَنِ، أَيْنَ سُورُورٍ مَظْهَرِ ظُهُورِكَ يَا
فَرَحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ اللَّهُمَّ كُلَّ الْأُمَمِ، أَيْنَ
أَعْلَامُ أَبْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ الْعَالَمِينَ * تَرَى مَشْرِقَ
الْآيَاتِ فِي سُبُحَاتِ الْإِشَارَاتِ، أَيْنَ إِصْبَعِ
قُدْرَتِكَ يَا أَقْتِدَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتْ رَعْدُهُ
الظُّمَاءِ مَنْ فِي الْإِنْشَاءِ، أَيْنَ فُرَاتِ عِنَايَتِكَ يَا
رَحْمَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْحِرْصُ مَنْ فِي
الْإِبْدَاعِ، أَيْنَ مَطَالِعِ الْإِنْقِطَاعِ يَا مَوْلَى الْعَالَمِينَ
* تَرَى الْمَظْلُومَ فَرِيداً فِي الْعُرْبَةِ، أَيْنَ جُنْدُ سَمَاءِ
أَمْرِكَ يَا سُلْطَانَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تُرِكْتُ وَحْدَةً فِي
دِيَارِ الْعُرْبَةِ، أَيْنَ مَشَارِقُ وَفَائِكَ يَا وَفَاءَ الْعَالَمِينَ
* قَدْ أَخَذَتْ سَكَرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ الْآفَاقِ،
أَيْنَ رَشْحَاتُ بَحْرِ حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ

درخشنده فرما تا از مشرق هدی بر قرون و اعصار
بتابند توئی مقتدر و عزیز و بخشنده و درخشنده
و دانا لا اله الا انت العزيز المستعان . ع ع

هُوَاللَّهُ

بخشنده یزدانا این بندگان آزادگان بودند و این
جانهای تابان بنور هدایت روشن و درخشنده
گشتند جامی سرشار از باده محبت نوشیدند و
اسراری بی پایان از اوتار معرفت شنیدند دل به
تو بستند و از دام بیگانگی جستند و به
یگانگی تو پیوستند این نفوس نفیسه را
انیس لاهوتیان فرما و در حلقه

مأیوسان را امیدوار نما قرن عظیمت را به عنایت
قدیمت مزین کن توئی مقتدر و توانا و توئی عالم
و بینا . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای بخشنده مهربان یاران را دل و جان شادمان
کن و روح و وجدان جنت رضوان فرما در هر
دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفسی نفس
رحمانی بفرست نفوس را آیات هدی کن و
جوه را سرج ملاً اعلی زبانها گویا کن و گوشها
شنوا نما تا ترتیل آیات تقدیس کنند و استماع
الحان بدیع از ملکوت جدید هر یک را
کوکبی کن و از افق موهبت کبری

العالمین* قد أحاطت وساوس الشَّيْطَانِ مَنْ فِي
الإِمْكَانِ، أَيْنَ شِهَابُ نَارِكَ يَا نُورَ الْعَالَمِينَ* قَدْ
تَغَيَّرَ أَكْثَرُ أَلْوَرَى مِنْ سُكْرِ الْهَوَى، أَيْنَ مَطْلَعُ
الْتَّقْوَى يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ* تَرَى الْمَظْلُومَ فِي
حِجَابِ الظُّلَامِ بَيْنَ أَهْلِ الشَّامِ، أَيْنَ إِشْرَاقُ أَنْوَارِ
صَبَاحِكَ يَا مِصْبَاحَ الْعَالَمِينَ* تَرَانِي مَمْنُوعاً عَنِ
الْيِيَانِ، مِنْ أَيْنَ تَظْهَرُ نَعْمَاتُكَ يَا وَرَقَاءَ الْعَالَمِينَ*
قَدْ غَشَّتِ الظُّنُونُ وَ الْاَوْهَامُ أَكْثَرَ الْاَنَامِ، أَيْنَ
مَطْلَعُ اِيقَانِكَ يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ* قَدْ غَرِقَ
الْبَهَاءُ فِي بَحْرِ الْبَلَاءِ، أَيْنَ فُلُكُ نِجَاتِكَ يَا
مُنْجِيَ الْعَالَمِينَ* تَرَى مَطْلَعَ آيَاتِكَ فِي
ظُلُمَاتِ الْاِمْكَانِ، أَيْنَ شَمْسُ اُفُقِ عِنَايَتِكَ
يَا نُوَارَ الْعَالَمِينَ* قَدْ خَبَّتْ مِصَابِيحُ

هُوَ الْإِبْهِي

ای مهربان یزدان من این تن را جان بخش و به جانان برسان و از زندان برهان و به ایوان آسمان در آرزو جهان خاک تنگ است به عالم پاک بی رنگ پرواز ده و عالم ترابی ظلمانی است به جهان نورانی طیران بخش امکان نقص صرف و نیستی محض است از کمال وجوب مطلق جلوه و فیض بخش پستی را بلندی ده و مستمندی را ارجمندی عنایت فرما توده غبرا را جنت اعلی کن و گلشن دلها را حدیقه ابهی فرما بیهوشان را هوشی ده و خفتگان را بیدار نما و غافلان را هوشیار کن و محرومان را محرم اسرار نما و مجرمان را مظهر غفران کن و

الصِّدْقِ وَالصَّفَاءِ وَالْغَيْرَةِ وَالْوَفَاءِ، أَيْنَ شُؤْنَاتُ
غَيْرَتِكَ يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ * هَلْ تَرَى مَنْ يَنْصُرُ
نَفْسَكَ أَوْ يَتَفَكَّرُ فِيمَا وَرَدَ عَلَيْهَا فِي حُبِّكَ * إِذَا
تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ كُسِرَتْ
أَغْصَانُ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى مِنْ هُبُوبِ أَرِيحِ الْقَضَاءِ،
أَيْنَ رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ
الْوَجْهُ فِي غُبَارِ الْإِفْتِرَاءِ، أَيْنَ أَرِيحُ رَحْمَتِكَ يَا
رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَكَدَّرَ ذَيْلُ التُّقْدِيسِ مِنْ
أُولَى التَّلْدِيسِ، أَيْنَ طِرَازُ تَنْزِيهِكَ يَا مُزَيَّنَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ رَكَدَ بَحْرُ الْعِنَايَةِ بِمَا اكْتَسَبَتْ
أَيْدِي الْبَرِيَّةِ * أَيْنَ أَمْوَاجُ فَضْلِكَ يَا مُرَادَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ غُلِقَ بَابُ اللَّقَاءِ مِنْ ظُلْمِ
الْإِعْدَاءِ * أَيْنَ مِفْتَاحُ جُودِكَ يَا

دستگیری آنچه سزاوار پروردگاریست شایان فرما
و آنچه شایان آمرزگاریست ارزان کن توئی
بخشنده و دهنده و حفظ کننده و مهربان . ع ع

هو الله

ای پروردگار این تشنه سلسبیل حیات را از
چشمه حیوان بنوشان و این علیل را از درمان
ملکوتی معالجه فرما این مریض را شفای
حقیقی بخش و این طریح فراش را از دریاق
اعظم قوه و توانائی عطا فرما توئی شافی توئی
کافی و توئی وافی . ع ع

فَتَّاحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَصْفَرَّتِ الْأَوْرَاقُ مِنْ سَمُومِ
أَرِيحِ النَّفَّاقِ، أَيْنَ جَوْدُ سَحَابِ جُودِكَ يَا جَوَادَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ تَغَبَّرَ الْأَكْوَانُ مِنْ غُبَارِ الْعِصْيَانِ *
أَيْنَ نَفْحَاتُ غُفْرَانِكَ يَا غَفَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ
الْغُلَامُ فِي أَرْضٍ جَدْبَاءَ * أَيْنَ غَيْثُ سَمَاءٍ فَضْلِكَ
يَا غِيَاثَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا قَلَمَ الْأَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا
نِدَاءَكَ الْأَحْلَى مِنْ جَبْرُوتِ الْبَقَاءِ أَنْ أَسْتَمِعَ مَا
يَنْطِقُ بِهِ لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَظْلُومَ الْعَالَمِينَ * لَوْ لَا
الْبُرُودَةُ كَيْفَ تَظْهَرُ حَرَارَةُ بَيَانِكَ يَا مُبَيِّنَ الْعَالَمِينَ
وَ لَوْ لَا الْبَلْبَلِيَّةُ كَيْفَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ أَصْطِبَارِكَ يَا
شُعَاعَ الْعَالَمِينَ * لَا تَجْزَعُ مِنَ الْأَشْرَارِ قَدْ
خُلِقْتَ لِلْأَصْطِبَارِ يَا صَبْرَ الْعَالَمِينَ * مَا
أَحْلَى إِشْرَاقَكَ مِنْ أَفْقِ الْمِيثَاقِ بَيْنَ

هُوَ الْإِبْهَى

ای یزدان مهربان قصورم چوق و عمل مبرورم
یوق گنهکارم بد کردارم غمگینم بی تمکینم
بیچاره ام آواره ام گرفتارم ستمکارم سن غفور
سن سن غیور سن سن صبور سن سن کاشف
ظلام دیجور سن الهی فضل ایله لطف ایله کرم
ایله رحمت ایله معامله ایله گوگلری شاد
ایله جانلری آزاد ایله احسان مزداد ایله . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار هر چند عاجز و نا توانم ولی تو
قادر و توانا شرمنده ایم درمانده ایم و عاجز
مانده ایم تو معینی تو ظهیری تو

أَهْلِ التَّفَاقِ وَ أَشْتِيَاقَكَ يَا اللَّهُ يَا عِشْقَ الْعَالَمِينَ *
بِكَ أَرْتَفَعُ عِلْمَ الْإِسْتِقْلَالِ عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ وَ
تَمَوْجَ بَحْرِ الْإِفْضَالِ يَا وَلَةَ الْعَالَمِينَ * بِوَحْدَتِكَ
أَشْرَقَتْ شَمْسُ التَّوْحِيدِ وَ بَعْرَبَتِكَ زُيْنُ وَطْنِ
الْتَّجْرِيدِ أَنْ أَصْطَبِرَ يَا غَرِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ جَعَلْنَا
الذَّلَّةَ قَمِيصَ الْعِزَّةِ وَ الْبَلِيَّةَ طِرَازَ هَيْكَلِكَ يَا فخر
الْعَالَمِينَ * تَرَى الْقُلُوبَ مُلَّتْ مِنَ الْبَغْضَاءِ وَ لَكَ
الْإِغْضَاءُ يَا سِتَّارَ الْعَالَمِينَ * إِذَا رَأَيْتَ سَيْفًا أَنْ
أَقْبَلَ إِذَا طَارَ سَهْمٌ أَنْ أَسْتَقْبَلَ يَا فِدَاءَ الْعَالَمِينَ *
أَتَنُوحُ أَوْ أُنُوحُ بَلْ أَصِيحُّ مِنْ قَلَّةٍ ناصِرِيكَ يَا مَنْ
بِكَ أَرْتَفَعُ نَوْحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ سَمِعْتُ نِدَاءَكَ
يَا مَحْبُوبَ الْإِبْهَى ، إِذَا أَنَارَ وَجْهَ الْبَهَاءِ مِنْ
حَرَارَةِ الْبَلَاءِ وَ أَنْوَارِ كَلِمَتِكَ

ریاض احدیت مشام معطر نموده و به مشاهده آیات وحدانیت دیده منور کرده حال مانند باز ساعد شهریاری در خطر تعرض جعدان حسود و زاغان عنود است ای پروردگار تو حفظ و حمایت فرما و بر رضایت موفق کن و این نهال بیهمال باغ هدایت را به فیض عنایت هر دم طراوت و لطافت و تروتازگی عطا فرما تا میر وفا گردد و شمع منیر انجمن اصفیاء توئی مقتدر و توانا. ع ع

النَّورِ وَ قَامَ بِالْوَفَاءِ فِي مَشْهَدِ الْفِدَاءِ نَاطِرًا
رِضَاءَكَ يَا مُقَدِّرَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا عَلِيَّ قَبْلَ أَكْبَرَ
أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ بِهَذَا أَلْلُوحِ الَّذِي تَجَدُّ مِنْهُ رَائِحَةَ
مَظْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَعْبُودِ
الْعَالَمِينَ * لَوْ يَقْرُوهُ الْعِبَادُ طُرًّا وَ يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ
لَيُضْرِمُ فِي كُلِّ عَرَقٍ مِنْ عُرُوقِهِمْ نَارًا يَشْتَعِلُ مِنْهَا
الْعَالَمِينَ *

لوح احمد

﴿هُوَ السُّلْطَانُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

هَذِهِ وَرَقَةُ الْفِرْدَوْسِ تُعْنَى عَلَى أَفْئَانِ سِدْرَةِ
الْبُقَاءِ بِالْحَانَ قُدْسٍ مَلِيحٍ * وَ تُبَشِّرُ
الْمُخْلِصِينَ إِلَى جِوَارِ اللَّهِ وَ

هر چشمی را روشن و بینا دوستان را عزیز کن و
یاران با فرهنگ و تمیز نما هر یک را شمع جمع
کن و شاهد انجمن نما و سرو این چمن کن و
طاوس این گلشن نما تا جهان را تزئین بخشد و
این نور مبین منتشر نمایند و جبین به پرتو فیض
قدیم بیاریند توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و
بخشنده و بینا لا اله الا انت الکریم الرحیم
المُعْطِی الْفَضَالِ. ع ع

هُوَ اللهُ

ای خداوند پر عطا صد هزار امیر در کمندت
اسیر و هزاران سروران در آستانت پاسبان
این نفس نفیس را به انفاس طیب

الْمُوحِدِينَ إِلَى سَاحَةِ قُرْبِ كَرِيمٍ * وَ تُخْبِرُ
الْمُنْقَطِعِينَ بِهَذَا النَّبَأِ الَّذِي فُضِّلَ مِنْ نَبَأِ اللَّهِ
الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْفَرِيدِ * وَ تَهْدِي الْمُحِبِّينَ إِلَى
مَقْعَدِ الْقُدْسِ ثُمَّ إِلَى هَذَا الْمَنْظَرِ الْمُنِيرِ * قُلْ إِنَّ
هَذَا لَمَنْظَرُ الْأَكْبَرِ الَّذِي سَطَرَ فِي الْأَوَاحِ الْمُرْسَلِينَ
* وَ بِهِ يُفْصَلُ الْحَقُّ عَنِ الْبَاطِلِ وَيُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ
حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَشَجَرُ الرُّوحِ الَّذِي أَثْمَرَ بِفَوَاحِيهِ
اللَّهُ الْعَلِيِّ الْمُقْتَدِرِ الْعَظِيمِ * أَنْ يَا أَحْمَدَ فَاشْهَدْ
بِأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السُّلْطَانُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْقَدِيرُ * وَ الَّذِي أَرْسَلَهُ بِاسْمِ عَلِيِّ هُوَ حَقٌّ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَ إِنَّا كُلُّ بَأْمَرِهِ لَمِنَ الْعَامِلِينَ * قُلْ يَا
قَوْمِ فَاتَّبِعُوا حُدُودَ اللَّهِ الَّتِي فُرِضَتْ فِي
الْبَيَانِ مِنْ لَدُنْ عَزِيزٍ حَكِيمٍ * قُلْ

به جهان تو پرواز نمودند به ملکوت خویش راه
ده و در گلشن بقا لانه و آشیانه عطا کن تا به
آهنگ تقدیس پردازند و نعمه بدیع بنوازند و به
آواز خوش گلبانگ توحید برافرازند توئی
بخشنده و توئی آمرزنده و توئی درخشنده و
مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند یاران هوشمند را بنواز عیش روحانی
مهیا ساز بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنمای
پروردگار ابرار را بزرگواری کن و فیض ابدی
آشکار کن اسرار پدیدار نما و انوار انتشار
ده هر دلی را همدم یادت کن و

إِنَّهُ لَسُلْطَانُ الرَّسْلِ وَكِتَابُهُ لَأُمُّ الْكِتَابِ إِنْ أَنْتُمْ
مِنَ الْعَارِفِينَ * كَذَلِكَ يُذَكِّرُكُمُ الْوَرَقَاءُ فِي هَذَا
السَّجْنِ وَمَا عَلَيْهِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ * فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُعْرِضْ عَن هَذَا التُّصْحِحِ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَتَّخِذْ إِلَى
رَبِّهِ سَبِيلًا * قُلْ يَا قَوْمِ إِنْ تَكْفُرُوا بِهَذِهِ الْآيَاتِ
فَبِأَيِّ حُجَّةٍ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ مِنْ قَبْلُ هَاتُوا بِهَا يَا مَلَأَ
الْكَاذِبِينَ * لَا فَوْأَلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ يَقْدَرُوا وَ
لَنْ يَسْتَطِيعُوا وَ لَوْ يَكُونُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا *
أَنْ يَا أَحْمَدُ لَا تَنْسَ فَضْلِي فِي غَيْبَتِي ثُمَّ ذَكَرَ
أَيَّامِي فِي أَيَّامِكَ ثُمَّ كَرَّبْتِي وَ غُرْبَتِي فِي هَذَا
السَّجْنِ الْبَعِيدِ * وَ كُنْ مُسْتَقِيمًا فِي حُبِّي
بِحَيْثُ لَنْ يَحْوَلَ قَلْبُكَ وَ لَوْ تُضْرَبَ بِسُيُوفِ
الْأَعْدَاءِ وَ يَمْنَعُكَ كُلُّ مَنْ فِي

ای از بیّنات کتاب مجید توئی خداوند مهربان و
توئی جزیل الاحسان انک انت الکریم المقتدر
العزیز المنان . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این بندگان یاران تو و این کنیزان
عزیزان درگاه تو هر یک سرگشته کوی تو آشفته
روی تو دلدادۀ خوی تو از جهان خاک بیزار
شدند و طالب عالم پاک کشور تابناک شدند در
نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و کمالت در
غایت احتراق حال سوی تو شتافتند تا بوی تو
بویند کوی تو جویند روی تو بینند ای ایزد
مهربان از این جهان رها یافتند و

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ * وَ كُنْ كَشْعَلَةَ النَّارِ
لِأَعْدَائِي وَ كَوَثِرِ الْبُقَاءِ لِأَحِبَّائِي وَ لَا تَكُنْ مِنْ
الْمُمْتَرِينَ * وَ إِنْ يَمَسَّكَ الْحُزْنُ فِي سَبِيلِي أَوْ
الذَّلَّةُ لِأَجْلِ أَسْمَى لَا تَضْطَرِّبْ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
رَبِّكَ وَ رَبِّ آبَائِكَ الْوَالِينَ * لِأَنَّ النَّاسَ يَمْشُونَ
فِي سَبِيلِ الْوَهْمِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ بَصَرٍ لِيَعْرِفُوا اللَّهَ
بِعْيُونِهِمْ أَوْ يَسْمَعُوا نِعْمَاتِهِ بِأَذَانِهِمْ وَ كَذَلِكَ
أَشْهَدَانَاهُمْ إِنْ أَنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ * كَذَلِكَ
حَالَتِ الظُّنُونُ بَيْنَهُمْ وَ قُلُوبِهِمْ وَ تَمْنَعُهُمْ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَ إِنَّكَ أَنْتَ أَيُّقِنُ فِي ذَاتِكَ
بِأَنَّ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَالِ فَقَدْ أَعْرَضَ
عَنِ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلِ نَمِّ أَسْتَكْبَرَ عَلَى اللَّهِ فِي
أَزْلِ الْأَزَالِ إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ *

فَأَحْفَظْ يَا أَحْمَدُ هَذَا اللَّوْحَ ثُمَّ أَقْرَأْهُ فِي أَيَّامِكَ وَ
 لَا تَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ * فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ قَدَّرَ لِقَارِبِهِ
 أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ ثُمَّ عِبَادَةَ الثَّقَلَيْنِ * كَذَلِكَ مَنَّا
 عَلَيْكَ بِفَضْلِ مِنْ عِنْدِنَا وَرَحْمَةٍ مِنْ لَدُنَّا لِتَكُونَ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ * فَوَ اللَّهُ مِنْ كَانَ فِي شِدَّةٍ أَوْ حُزْنٍ وَ
 يَقْرَأُ هَذَا اللَّوْحَ بِصِدْقٍ مُبِينٍ يَرْفَعُ اللَّهُ حُزْنَهُ وَ
 يَكْشِفُ ضُرَّهُ وَ يُفْرِّجُ كَرْبَهُ وَ إِنَّهُ لَهُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ * وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * ثُمَّ ذَكَرَ
 مِنْ لَدُنَّا كُلَّ مَنْ سَكَنَ فِي مَدِينَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ
 الْعَزِيزِ الْجَمِيلِ * مِنَ الَّذِينَ هُمْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
 بِالَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ كَانُوا عَلَى
 مَنَاهِجِ الْحَقِّ لِمَنْ أَسْأَلَهُمْ *

گدازند و چون مرغ سحری همدم نغمه و آواز هر
 یک در جنت ابهت صفت حمد تو گویند و از
 جویبار رحمت بنوشند و در اعلاء کلمه ات
 بکوشند و از آتش عشقت بسوزند و بجوشند ای
 پروردگار این مرغان چمنستان محبت را در
 حدیقه حقیقت لانه و آشیانه بخش و به ترانه
 وجد و سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی
 دمساز فرما ابر رحمت بار بحر موهبت به موج آر
 نسیم عنایت بوزان و پرتو موهبت مبدول دار تا
 هر یک چون جبل راسخ متین بر این عهد رزین
 رصین ثابت و بر قرار مانند و بشکرانه
 احسانت زبان گشایند و هر یک آیتی از
 آیات توحید گردند و هر کدام بیته

منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله

الها معبودا کریماً رحیماً

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد اسمی از
اسمایت خاضع و خاشع. ای کریم کرمت عالم
را احاطه نموده و رحمتت سبقت گرفته. ترا
قسم میدهم بکلمه علیا و اقتدار قلم اعلی که
این عبد را مؤید فرمائی بر آنچه لایق ایام
تواست. غریبی اراده وطن اعلی نموده و
قاصدی قصد غایت قصوی کرده او را مدد
فرما تا بر خدمتت قیام نماید و بانتشار او امر
و احکامت مشغول گردد. ای

کن ابررحمت بفرست باران موهبت بیار چمن
هدایت بیارا ریاحین معانی انبات کن و سلطان
گل را تاج موهبت بر سر نه و بلبلان روحانی را
به غزلخوانی بخوان و حقایق و معانی تعلیم ده
توئی پروردگار توئی کردگار توئی مجلی طور در
کشور انوار. ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای خداوند مهربان این نفوس بندگان آستانند و
پاسبانهای راستان شب و روز به نار محبتت
مشتعلمند و به نفحات قدست مؤانس مقصدی
جز رضای تو ندارند و آرزوئی جز لقای تو
نجویند چون شمع در سوز و

کریم این فقیر را از بحر غنایت محروم منما و
این مسکین را در ظلّ رحمت مقررده که شاید
از نفعات وحی تازه شود و بحیات ابدی فائز
گردد . توئی قادر و توانا و توئی عالم و دانا . لا
اله الا أنت العلیّ الاعلیّ .

بگو ای آقای من و مولای من

و اله من و پدید آورنده من ،

سؤال میکنم از دریای بخشش تو که این نهال

نورسته در بوستان محبت خود را از کوثر حیوان

بنوشان و از اریاح خریف حفظش نما . توئی

توانا و توئی دانا . ای خدای من بتو رو

آوردم و ترا ذکر مینمایم و بمبارکی

مترصد الهام بفرما این بندگان را بنواز و این
افتادگان را بردار گنه کاریم بیامرز افسردگانیم بر
افروز پژمردگانیم به نار محبت بسوز توئی معطی
و توانا و آشنا . ع ع

هو الله

ای پروردگار به جنود ملاً اعلی نصرت نما و به

جیوش ملائکه محبت و صفا اعانت کن نغمات

قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض

قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور

حقیقت جلوه ده دیده اهل بصیرت روشن کن

آهنگ ملکوت ابهی بگوش رسان و هر

دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت

اسمت از دونت فارغ و آزادم . ای خدا بتو
ناظریم و از تو میطلبیم ظاهر کن از ما آنچه را
که سزاوار تو و ایام تو است . توئی عطا کننده و
بخشنده.

الهی الهی

این عبد را از شرّ نفس و هوی حفظ فرما و بنور
برّ و تقوی مزین دار . ای مالک من مملوکت ترا
ذکر مینماید و لازال بصرش منتظر عنایات
لانهایه تو بوده و هست . پس باز کن باب
رحمت را و قسمتی عطا فرما این عبد
متمسک را . از یک کلمه علیا عالم وجود
را موجود فرمودی و بانواع مائده

بنوشند و بنوشانند خدایا این مستمندان را توانگر
فرما و این مظلومان را ارجمند کن و این
سرگشتگان را سر و سامانی ده و این محزونان را
سرور ابدی بخش توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و مهربان . ع ع

هُوالله

ای خداوند بمانند مقدّس از بیگانه و خویش و
پیوند دردمندان توئیم درمانی عنایت فرما
مستمندان توئیم سر و سامانی مرحمت کن
مدهوش جام السّیم جوشی بده و باده نوش
بزم محبّتیم خروشی احسان کن گوشها
منتظر ندای سروش برسان هوشها

و نعمت و آلاء لاتحصی مزین داشتی . توئی
بخشنده و توانا لا اله الا انت العلیّ الابهی .

بِسْمِ اللّٰهِ الْاَقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ

الها مقصودا محبوبا کریم رحیما

توئی آن علیمی که هیچ امری از تو مستور نبوده
و نخواهد بود و توئی آن خیری که از اسرار
قلوب و نفوس و صدور آگاه بوده و خواهی بود.
هر عمل پاکی بمثابه نور بتو راجع ارادهات خاك
را از افلاك بگذراند و سطوتت صخره صما را
آب نماید. ای خداوند دانا عبادت ضیافت
ترا اراده نموده از او بپذیر و قبولش فرما .
توئی کریمی که احدی از اولین و

مهربان این بندگان از بیوفایان جفا دیدند و در هر
روزی بلائی کشیدند و تحمل مشقتهای بی پایان
نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه
گشودند و از شدت محبت گریستند و خندیدند و
در نهایت سرور و بشاشت آتش ظلم و ستم را
گلزار و گلشن یافتند چون غنچه شکفتند و مانند
گل جلوه نمودند ای خداوند یکتا این نفوس
مطمئنّه را جام عطا بخش و این قلوب راضیه
مرضیه را نشئه صهباء احسان کن تا یاد کمال و
جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به
جذب و طرب آرند جام عشق به دور آرند
و باده سرور و شادمانی ابدی

آخرین از سماء فضلت محروم بر نگشت . این خدمت را از عبادت محمد قبل حسن بطراز قبول مزین فرما . توئی مهیمن بر همه اشیاء و محیط بر ارض و سماء . لا اله الا انت الفضل الکریم .

(این مظلوم عوض کلّ استغفار مینماید و یقول:)
الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما . توئی آن کریمی که عفوت عالم را احاطه نموده بر عبادت رحم فرما و تأیید نما بر اعمال و اخلاق و اقوالی که لایق ایّام توست . بیک کلمه علیا بحر بخششت موج و بیک اشراق نیر امر آفتاب جود و غفران ظاهر و

نمای نیسان عنایت بارش و ریزش ارزان کن و ای شمس حقیقت تابش و درخشش فراوان بنما شاید این قلوب افسرده تازه و زنده گردد و این نفوس مرده حیات بی اندازه یابد . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پاک یزدان من این یاران با وفا مفتون روی تو اند و مجنون موی تو و سرگشته کوی تو و تشنه جوی تو نظر عنایتی فرما و موهبتی مبذول دار که هر دم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند به وصایا و نصائح تو پردازند و درس عشق و محبت بیاموزند و به موجب تعالیم رحمانی روش و سلوک نمایندای خدای

احسان فرما تا مستغنی از دون تو گردیم و بکلی
به یاد تو افتیم راه تو پوئیم روی تو جوئیم راز تو
گوئیم توئی توانای مهربان و توئی رازق عالم
انسان . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

پروردگارا مور ضعیفم و پشه نحیف بال و پری
شکسته دارم و پائی از دوری بادیه حسرت خسته
چشم گریانم بین و جگر سوزانم نظر فرما آه و
فغانم جمع طیور را به فریاد آورده و آه پر
حسرت قلبم چون شعله سوزان به جان جهان
آتش زده از افق ابهات فیض انوار کن و
از ملکوت اعلایت بذل اسرار

هویدا. همه بندگان تواند و بامید کرمت زنده اند.
دست قدرت از جیب قوت بر آر و این نفوس در
گل مانده را نجات ده. توئی مالک اراده و
سلطان جود لا اله الا أنت العزیز الوهاب.

هُوَ النَّاصِرُ الْمُعِين

الها کریمما رحیما

بتو توجه نموده ام و بحبل عنایت متمسکم و
بذیل کرمت متشبث . توئی آن کریمی که یک
قطره از دریای غفرانت عصیان عالمیان را محو
نماید و یک کلمه از فم عنایت آب حیوان بر
اهل امکان مبذول دارد . ای بخشنده یکتا
عبدت را محروم منما و از بحر

رحمت قسمتی عطا نما و از دریای جودت
نصیبی مقدر فرما. السن عالم قابل ذکر نه و
افئده امم لایق ادراک هستیت نه . هستی تو
ورای ادراک عقول و فوق عرفان نفوس بوده و
هست . بکمال عجز و ابتهال بخشش قدیمت را
میطلبم و فضل عمیمت را میجویم . تو دانا و
آگاهی بذکرت زنده‌ام و بامید لقایت موجود و
پاینده آن کن که سزاوار بخشش توست نه لایق
ذکر و ثنای من . لا اله الا انت الغفور الکریم .
الحمد لك أنت مقصود القاصدين.

مقتدر و عزیز و توانا و تویی دارندهو رهاننده و
بیننده و مهربان . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن و فقیرانیم
از بحر غنا نصیبی بخش محتاجیم علاجی ده
ذلیلانیم عزّتی ببخش جمیع طیور و وحوش از
خوان نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از
فیض عنایت بهره بردار این ضعیف را از فیض
جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانائی
خویش عنایتی بخش رزق یومی را رایگان
ده معیشت ضروری را برکتی

الطاف همراز و دمساز نما قوتی دیگر بخش و
حالتی خوشتر عطا فرما چشم از خطا بپوش و
عزت و برکت در این جهان و آن جهان عطا فرما
راحت و آسایش ده و به نصایح و وصایای
خویش آرایش بخش و از آزمایش برهان
بخششت جهانگیر است و الطافت مجیر و
دستگیر هر مستجیر عدم را موهبت وجود
بخشیدی و سرگشتگان را به ظلّ ممدود
رساندی و تشنگان را به ماء مورود وارد نمودی ،
کرمتم عمیم است و فضل و جودت عظیم
عنایت آفتاب است و مشقات و مشکلات
خلق ظلمات پرتوی بینداز و جمیع یاران و
اماء رحمن را راحت ساز توئی

(بلسان جان محبوب امکانرا ندا کن و بگو:)
ای خدای من و مالک من و دوست من و
محبوب جان و روان من، چگونه از عهده شکر
تو برآیم؟ در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم
لسان فضلت مرا ندا نمود و ید عنایت مرا اخذ
کرد. ای پروردگار من غفلت من بمقامی رسید
که مرا از فرات عذب یقین محروم ساخت و بماء
صدید ظنون راه نمود. از ذکرت غافل شدم و
تو از من غافل نشدی از حبت محمود بودم و نار
عنایت تو مشتعل. بکدام وجه بتو توجه نمایم و
بچه لسان ترا بخوانم؟ خجالت و انفعال مرا
فرو گرفته و از جمیع جهات مأیوس ساخته.
و لکن ای پروردگار من و مقصود

من و مولای من شنیده‌ام که فرموده ئی امروز
روزیست که اگر یکبار نفسی از روی صدق (ربّ ارنی)
گوید از ملکوت بیان (انظر ترانی)
استماع نماید و از این کلمه مبارکه عالیّه مقام
امروز معلوم و واضح است. و همچنین فرموده ئی
اگر نفسی از اوّل لا اوّل از جمیع اعمال حسنه
محروم مانده باشد الیوم تدارك آن ممکن است
چه دریای غفران در امکان ظاهر و آسمان
بخشش مرتفع. سؤال میکنم از تو بحرمت این
روز مبارک که مصدر و مطلع ایام است مرا
برضای خود موفق بداری و بطراز قبول مزین
نمائی. ای ربّ انا المسکین و عندک بحر
الغناء و انا الجاهل و عندک کنوز

که تو را بشناسیم و عاشق جمال تو باشیم جویای
شمس حقیقت باشیم از هر افقی طالع شود
طالب رائج طیبّه باشیم از هر گلی انتشار یابد
خداوندا ما را از عالم محدود نجات ده و به
جهان نا محدود خویش رسان تا در سبیل تو
سلوک نمائیم جستجوی تو نمائیم و مشاهده
جمال و کمال تو کنیم توئی بخشنده توئی مهربان
توئی قادر و توانا. ع ع

هُوالله

ای بی نیاز بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی
جمیع را شایان و رایگان ساز به اوج
محبت پرواز ده و با طیور حدیقه

العلم و العرفان و أنا البعيد و أنك أنت المقتدر
المتعالی القریب.

الها معبودا

این نهالیست تو غرس نمودی از امطار سحاب
رحمت آبش ده . توئی آن کریمی که عصیان
عالم ترا از کرم منع نمود و از بدایع فضلت باز
نداشت توئی که جودت وجود را موجود فرمود و
بافق اعلی راه نمود عبادت را از صراط
مستقیمت منع مفرما. توئی قادر و توانا.

فرما و کران را شنوا کن و گنگان را گویا نما و
افسردگان را بر افروز غافلان را هشیار کن و
خفتگان را بیدار نما و مغروران را متنبّه در هر کار
توئی بخشنده توئی مهربان أنك انت الکریم
المتعال . ع ع

هُوالله

ای خداوند مهربان بصیرتها را روشن کن گوشها
را شنوا نما دلهای مرده را زنده کن نفوس
خواب را بیدار نما خداوندا ما را از هر قیدی
آزاد فرما و به جهان نا محدود خویش
دلالت کن خداوندا عنایتی فرما

قلباً طاهراً فاخلق فيّ يا الهی * سرّاً ساکناً جدّد
فيّ يا منائی و بروح القوّه ثبتني على أمرک يا
محبوبي و بنور العظمة فاشهدني على صراطک
يا رجائي و بسلطان الرفعة الى سماء قدسک
عرجني يا أولى و بأرياح الصّمدية فابهجني يا
آخري و بنغمات الازليّة فاسترحني يا مؤنسي و
بغناء طلعتک القديمة نجّني عن دونک يا سيّدي
و بظهور کينونتک الدائمة بشرني يا ظاهر فوق
ظاهري و الباطن دون باطني * أنت المقتدر
على ما تشاء لا إله إلا أنت العزيز الغفور *

ستاريت بپوشاند و حفظ و حمايتت شامل گردد
و الا اين ضعفا را چه توانائي که به خدمتت
پردازند و اين فقرا را چه غنائی که بساط عزّت
بگسترانند توئی مقتدر و توانا تأييد کن توفيق
بخش اين نفوس پژمرده را به رشحات ابر
موهبت طراوتی عنایت کن و اين حقایق مبتذله
را به اشراقات شمس احديت روشنائي بخش
اين ماهيان تشنه لب را به دریای رحمت افکن
و اين غافله گمگشته را به پناه احديت دلالت
کن گمگشتگان را به عين هدايت دلالت کن و
آوارگان را در پناه عزّت مأوی بخش تشنگان
را از سلسبيل موهبت بنوشان و مردگان را به
حيات ابدیه زنده کن کوران را بينا

هُوَاللهُ تَعَالَى

پاک یزدانا خداوند مهربانا آوارگان کوی تو ایم و
مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم
افتاده ایم ذلیم حقیریم ضعیفیم رحمتی فرما و
موهبتی عنایت کن از قصور درگذر و خطایای
بی پایان بپوش هر چه هستیم از تو ایم و آنچه
گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و
راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنه کار بی
سر و سامان پس ای ابر رحمت رشحاتی ای
گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی و
ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن
قسم به جمالت که جز خطا متاعی نه و به
غیر از آمال اعمالی نه مگر پرده

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

قل إلهي إلهي فرج همي بجودك و عطائك و
أزل كرتي بسلطنتك و اقتدارك * ترانی یا إلهي
مقبلاً إليك حين اذ أحاطت بي الاحزان من كل
الجهات * أسئلك يا مالك الوجود و المهيمن
على الغيب و الشهود باسمك الذي به سخرت
الأفئدة و القلوب و بأموج بحر رحمتك و
اشراقات أنوار نير عطائك أن تجعلني من الذين
ما منعهم شيء من الأشياء عن التوجه إليك يا
مولى الأسماء و فاطر السماء * أي رب تری ما
ورد علي في أيامك أسألك بمشرق أسمائك و
مطلع صفاتك أن تقدّر لي ما يجعلني قائماً
على خدمتك و ناطقاً بثنائك *

أنت المقتدر القدير و بالاجابة جدير * ثم
أسألك فى آخر عرضى بأنوار وجهك أن تصلح
أمورى و تقضى ديني و حوائجى * أنت أنت
الذى شهد كلّ ذى لسان بقدرتك و قوتك و ذى
دراية بعظمتك و سلطانك * لا إله إلا أنت
السّامع المجيب *

افتادگانیم ولی رحمتت دستگیر بیچارگان اسیر
نفس و هوایم ولی عنایتت مجیر بینوایان ای کریم
منهج قویم بنما و قلب سلیم بده به فیض جلیل
بنواز و جنت نعیم بخش و از عذاب الیم برهان
هدایت رهبر کن حیات جانپور بخش دانائی عطا
کن بینائی ده شنوائی احسان نما تا به حقیقت
امور پی بریم پرده بدریم و از فوز عظیم نصیب
گیریم در جمیع مراتب به یگانگی آشنا گردیم و از
ذلت بیگانگی آزاد شویم توئی مقتدر و توانا و
توئی بینا و شنوا عنایت فرما هدایت کن عزت
ابدی عطا فرما از ذلت نادانی خلاصی بخش
اَنک انت الغفور الکریم العزیز الوهاب .

وصیت نامه حضرت بهاءالله

کتاب عهدی

اگر افاق اعلی از زخرف دنیا خالیست و لکن در
خزائن توکل و تفویض از برای وراث میراث
مرغوب لا عدل له گذاشتیم گنج نگذاشتیم و بر
رنج نیفزودیم * ایم الله در ثروت خوف مستور و
خطر مکنون * انظروا ثم اذکروا ما انزله الرحمن
فی الفرقان (ویل لكل هُمزة لُمزة الذی جمع
مالاً و عدده). ثروت عالمرا وفائی نه آنچه را
فنا اخذ نماید و تغییر پذیرد لایق اعتنا نبوده و
نیست مگر علی قدر معلوم * مقصود این
مظلوم از حمل شدید و بلایا و

هدایت بیارائیم و به خون خویش آیات محبت
بنگاریم خوف و خطر بگذاریم شجر پرثمر شویم
و در این جهان بی بنیان سبب ظهور کمالات
عالم انسان گردیم انک انت الکریم الرحیم
الغفور التواب . ع ع

هو الله

ای پروردگار ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان فضل
و عطایت درمان هر دردی و خوان نعمت در هر
پست و بلندی به انوار بخشایش عالم هستی را
آرایش بخشیدی و به موهبت کبری جهان بی
پایان را آسایش عطا فرمودی ای آمرزگار
درماندگانیم ولی موهبت بی پایان

هُوَاللّٰهُ

ای دلبر مهربان این یاران سر مست جام پیمانند
و در محبت سرگشته و بادیه پیما از فراق پر
احترافند و به اشراق در نهایت اشتیاق از
ملکوت غیب جهان پنهان تجلی عنایت نما و
پرتو موهبت افشان هر دم فیضی جدید فرست و
فضلی بدیع پدید فرمای پروردگار ما ناتوانیم تو
توانا مورانیم و تو سلیمان ملکوت ابهی عنایتی
فرما موهبتی بنما تا شعله ئی ز نیم و لمعه ئی نثار
کنیم قوتی بنمائیم و خدمتی مجری داریم سبب
نورانیت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیت
در این خاکدان فانی دمی نیاسائیم و خود
را به شئون فانیه نیالائیم بزم

انزال آیات و اظهار بیّنات اخماد نار ضغینه و
بغضاء بوده که شاید آفاق افئده اهل عالم بنور
اتفاق منور گردد و باسایش حقیقی فائز گردد *
از افق لوح الهی نیر این بیان لائح و مشرق باید
کلّ بآن ناظر باشند * ای اهل عالم شما را
وصیت مینمایم بآنچه سبب ارتفاع مقامات شما
است * بتقوی الله تمسک نمائید و بذیل معروف
تشبث کنید * براستی میگویم لسان از برای ذکر
خیر است او را بگفتار زشت میالائید * عفا الله
عما سلف از بعد باید کلّ بما ینبغی تکلم
نمایند از لعن و طعن و ما یتکدر به الانسان
اجتناب نمایند * مقام انسان بزرگ است
* چندی قبل این کلمه علیا از

تن در کمال سرور نثار نمائیم توئی معطی و مؤید
در جمیع شئون . ع ع

هُوَ الْإِلهِی

ای بنده حق دست شکرانه به درگاه خداوند
یگانه بلند نما و بگو ای بها جان جانم به
فدایت ای دلبر نازنینم ای یار دلنشینم عنایتی
فرما که در ملکوت ابهات با رخی روشن و
وجدانی چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت
امرت کوشم و جان در رهت افشانم و خاک ره
احبایت گردم اَنْتَ الْکَرِیْمُ الرَّحِیْمُ . ع ع

مخزن قلم ابهی ظاهر: امروز روزیست بزرگ و
مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر
شده و میشود * مقام انسان بزرگست اگر بحق و

راستی تمسک نماید و بر امر ثابت و راسخ
باشد * انسان حقیقی بمثابه آسمان لدی
الرَّحْمَنِ مشهود شمس و قمر سمع و بصر و
انجم او اخلاق منیره مضمیئه مقامش اعلی
المقام و آثارش مربی امکان * هر مقبلی الیوم
عرف قمیصرا یافت و بقلب ظاهر بافق اعلی
توجه نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمراء
مذکور * (خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب
منه بذکری العزیز البدیع) * ای اهل عالم
مذهب الهی از برای محبت و

هُوَ اللهُ

رَبِّ اَيَّدِنِي عَلَى خِدْمَةِ احِبَّائِكَ وَ شَرَحْ صَدُورِ
أَرْقَائِكَ وَ تَطْيِيبِ قُلُوبِ اَصْفِيَائِكَ وَ إِرَاحَةَ
أَرْوَاحِ أَوْلَادِكَ حَتَّى اقُومَ بِرُوحِي وَ جَسَدِي وَ
فُؤَادِي عَلَى مَا تَحَبُّ وَ تَرْضَى مِنْ عِبُودِيَّةِ
عِبَادِكَ التُّقَبَاءِ التُّجَبَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ لِمَنْ
تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

ع ع

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این بنده ضعیف را با دوستانت
در آستان عبودیتت مقرومأوی بخش تا به
شروط عبودیتت قیام و جان و دل و

اتحاد است او را سبب عداوت و اختلاف
منمائید * نزد صاحبان بصر و اهل منظر اکبر
آنچه سبب حفظ و علّت راحت و آسایش عباد
است از قلم اعلى نازل شده و لکن جهّال ارض
چون مربّای نفس و هوسند از حکمتهای بالغه
حکیم حقیقی غافلند و بظنون و اوهام ناطق و
عامل * یا اولیاء الله و أمناءه ملوک مظاهر قدرت
و مطالع عزّت و ثروت حقّند درباره ایشان دعا
کنید حکومت ارض بآن نفوس عنایت شد و
قلوب را از برای خود مقرر داشت * نزاع و
جدال را نهی فرمود نهیاً عظیماً فی الکتاب.
هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم و
عصمه من حکم المحو و زینّه

هُوَ الْإِبْهَى

خدایا این چه فضیلتیست که عنایت فرمودی و این چه احسانیتست که ارزان کردی قلوب را حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص منفرد اجسام را احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراک روح و روان این ذرات تریبیه را به شعاع آفتاب رحمانیه نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطرات فانیه را به امواج بحر احدیت هیجان و طوفان مرحمت فرمودی ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه گاه آفتاب پر شکوه فرمائی لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم تا در بین ملاء امکان

شرمسار نگردیم . ع ع

بطراز الاثبات * انه هو العليم الحكيم * مظاهر حکم و مطالع امر که بطراز عدل و انصاف مزینند بر کل اعانت آن نفوس لازم * طوبی للامراء و العلماء فی البهاء أولئك أمنائی بین عبادی و مشارق أحكامی بین خلقی علیهم بهائی و رحمتی و فضلی الذی أحاط الوجود * در کتاب اقدس در این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش انوار بخشش الهی لامع و ساطع و مشرق است * یا اغصانی در وجود قوت عظیمه و قدرت کامله مکنون و مستور باو و جهت اتحاد او ناظر باشید نه به اختلاف ظاهره از او * وصیه الله آنکه باید اغصان و افنان و منتسبین طراً بغصن اعظم

ناظر باشند* انظروا ما انزلناه فى كتابى الاقدس
(اذا غيض بحر الوصال و قضي كتاب المبدأ
فى المآل توجّهوا الى من اراده الله الذى انشعب
من هذا الاصل القديم) * مقصود از اين آيه
مباركه غصن اعظم بوده * كذلك اظهرنا الامر
فضلاً من عندنا و أنا الفضال الكريم * قد قدر
الله مقام الغصن الأكبر بعد مقامه انه هو الأمر
الحكيم * قد اصطفينا الأكبر بعد الاعظم امراً
من لدن عليم خبير * محبت اغصان بر كل لازم
و لكن ما قدر الله لهم حقاً فى اموال الناس * يا
اغصانى و افنانى و ذوى قرابتى نوصيكم
بتقوى الله و بمعروف و بما ينبغى و بما
ترتفع به مقاماتكم * براستى

نفثات روح القدس زنده فرما تا به خدمت تو
قيام نمائيم و به عبادت تو مشغول گرديم و با
نهایت صدق و صفا به انتشار آثار ملکوت
پردازيم توئى مقتدر و توانا و توئى بخشنده و
مهربان . ع ع

ای یار مهربان و مونس دل و جان آن آشنا را از
بیگانگان حفظ و حمایت فرما و سبب انتشار
نور هدایت کن مظهر موهبت نما و موقیّت عطا
فرما تا به خدمتت پردازد و به عبودیت شتابد
توئى مقتدر و توانا و توئى بخشنده و دهنده و
تابنده و پرورنده و مهربان . ع ع

مشاهدهٔ عالم ملکوت کنیم و به نطق فصیح
ستایش جمال و کمال تو نمائیم توئی بخشنده و
مهربان. عبدالبهاء عباس

هُوَاللّٰهُ

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانا
فرما خدایا فقیریم غنای ملکوتی ده خدایا مرده
ایم حیات سرمدی بخش خدایا ذلت محضیم
در ملکوت عزیز فرما اگر تأییدات آسمانی شامل
گردد هر یک از ما ستاره درخشنده گردد و الا از
خاک پست تر شود خدایا تأیید کن نصرت
فرما ما را غالب بر نفس و هوی کن و از
عالم طبیعت نجات ده خدایا به

میگویم تقوی سردار اعظم است از برای نصرت
امر الهی و جنودیکه لایق این سردار است
اخلاق و اعمال طیبّه طاهره مرضیه بوده و هست
* بگو ای عباد اسباب نظم را سبب پریشانی
منمائید و علت اتحاد را علت اختلاف مسازید
* امید آنکه اهل بهاء بکلمه مبارکه قل کلّ من
عند الله ناظر باشند و این کلمه علیا بمثابه آبت
از برای اطفاء نار ضغینه و بغضاء که در قلوب و
صدور مکنون و مخزون است * احزاب مختلفه
از این کلمه واحده بنور اتحاد حقیقی فائز
میشوند * انه يقول الحقّ و یهدی السبیل و هو
المقتدر العزیز الجمیل * احترام و ملاحظه
اغصان بر کلّ لازم لاعزاز امر و

هُوَاللَّهُ

ای پدر آسمانی جُنود ملکوت داری و ملائکة روحانی ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ماهیان تشنه لبیم دریای آب حیات طلبیم پروانه عالم ناسوتیم آرزوی سراج لاهوت داریم در نهایت ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم میزنیم پس ای ربّ الجنود تأیید فرما تا سپاه انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد ما را به خدمت ملکوت موفق دار و بر اسرار الهی مَطَّلِع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از حیات ابدیّه بهره و نصیب بخش زبان را گویا کن و دیده ها را بینا نما تا

ارتفاع کلمه و این حکم از قبل و بعد در کتب الهی مذکور و مسطور * طوبی لمن فاز بما امر به من لدن آمر قدیم * و همچنین احترام حرم و آل الله و افنان و منتسبین و نوصیکم بخدمة الامم و اصلاح العالم *

از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که سبب حیات عالم و نجات امم است * نصایح قلم اعلی را بگوش حقیقی اصغا نمائید * انّها خیر لکم عمّا علی الارض * یشهد بذلك کتابی العزیز البدیع *

زیارتنامه حضرت بهاءالله

الْتِنَاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَالْبَهَاءُ الَّذِي
طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ
وَسُلْطَانَ الْبَقَاءِ وَمَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ *
أَشْهَدُ أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سُلْطَنَةُ اللَّهِ وَاقْتِدَارُهُ وَعَظْمَةُ
اللَّهِ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَبِكَ أَشْرَقَتْ شُمُوسُ الْقِدَمِ فِي
سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَطَلَعَ جَمَالُ الْغَيْبِ عَنْ أَفْقِ الْبَدَاءِ
وَأَشْهَدُ أَنَّ بِحَرَكَتِكَ مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ
وَالْتُونِ وَبَرَزَ سِرُّ اللَّهِ الْمَكْنُونِ وَبُدِّتِ الْمُمْكِنَاتُ
وَبُعِثَتِ الظُّهُورَاتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ ظَهَرَ
جَمَالُ الْمَعْبُودِ وَبِوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهِ الْمَقْصُودِ
وَبِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ فُصِّلَ بَيْنَ

هُوَاللَّهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس پرشوق و وله را به
رحمت بی پایان موفق فرما تا مواهب عالم
انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی درگستان
هدایت گلهای پر طراوت گردند و در ریاض
حقیقت درختانی در نهایت لطافتای خداوند بر
خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش
مستغنی کن در هر دمی شبنمی فرست تا گلشن
قلوب سبز و خرم گردد و ریاحین فیض عنایت
بروید . ع ع

هُوَ اللهُ

پروردگار مهربانا یاران سرگشته کوی تو اند و
دلسته روی تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و
حسرت بیحد و شمار سوی تو پویند روی تو جویند
راز تو گویند تأیید فرما توفیق بخش تا در
عبودیت استقامت نمایند و به خدمت پردازند
محفل انس بیاریند و در ظلّ عنایت بیاسایند و
به قربانگاه عشق بیایند و روی و موی به خون
خویش بیالایند ای دلبر آسمانی یاران شایان
عنایت و مهربانی و تو دانی آنچه خواهی می
نمائی عون توئی صون توئی بخشنده دو کون
توئی انت التَّوَابِ الرَّحِيمِ . ع ع

الْمُمْكِنَاتِ وَصَعِدَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى الذِّرْوَةِ الْعُلْيَا
وَالْمُشْرِكُونَ إِلَى الدَّرَكَاتِ السُّفْلَى وَأَشْهَدُ بِأَنَّ مَنْ
عَرَفَكَ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ فَازَ بِبِقَائِكَ فَقَدْ فَازَ
بِبِقَاءِ اللَّهِ فَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَخَضَعَ
بِسُلْطَانِكَ وَشَرِيفَ بِبِقَائِكَ وَبَلَغَ بِرِضَائِكَ وَطَافَ
فِي حَوْلِكَ وَحَضَرَ تَلْقَاءَ عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ
وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ بِآيَاتِكَ وَجَاحَدَ بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ
بِنَفْسِكَ وَاسْتَكْبَرَ لَدَى وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ
وَفَرَّ مِنْ حُكُومَتِكَ وَاقْتَدَارَكَ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
فِي أَلْوَابِ الْقُدْسِ مِنْ إصْبَعِ الْأَمْرِ مَكْتُوبًا. فَيَا
إِلَهِي وَمَحْبُوبِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ عَنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ
وَعَنَائَتِكَ نَفْحَاتِ قُدْسِ أَلْطَافِكَ لِتَجْذِبَنِي
عَنْ نَفْسِي وَعَنْ الدُّنْيَا إِلَى شَطْرِ

و گناه این بی پناه بزرگتر از کوه پر شکوه اول
قصور این بی سرو سامان را ببخش پس گناه هر
عاصی نادان توئی بخشنده و مهربان و توئی
آمرزنده و مستعان. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت
باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که :ای
مهربان تو ستر کن و بپوش خطا از ما عطا از تو
جفا از ما وفا از تو گناه از ما پناه از تو بیماری از
ما شفا از تو بپوش و بیامرز وفا کن پناه ده شفا
بخش . ع ع

قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ
وَإِنَّكَ كُنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا. عَلَيْكَ يَا
جَمَالَ اللَّهِ ثَنَاءُ اللَّهِ وَذِكْرُهُ وَبَهَاءُ اللَّهِ وَنُورُهُ أَشْهَدُ
بِأَنَّ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ مَظْلُومًا شِبْهَكَ كُنْتَ
فِي أَيَّامِكَ فِي غَمَرَاتِ الْبَلَايَا مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ
السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَمَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ سُيُوفِ
الْأَعْدَاءِ وَمَعَ كُلِّ ذَلِكَ أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ
بِهِ مِنْ لَدُنْ عَلِيمٍ حَكِيمٍ. رُوحِي لِضُرِّكَ الْفِدَاءِ
وَنَفْسِي لِبَلَائِكَ الْفِدَاءِ أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَبِالَّذِينَ
اسْتَضَاءَتْ وُجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِكَ وَاتَّبَعُوا مَا
أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ السُّبْحَاتِ
الَّتِي حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَيَرْزُقَنِي خَيْرَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي
عَلَى السِّدْرَةِ وَأوراقِهَا وَأَغصَانِهَا وَأَفْنَانِهَا وَأَصُولِهَا
وَفُرُوعِهَا بِدَوَامِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا
ثُمَّ احْفَظْهَا مِنْ شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَجُنُودِ الظَّالِمِينَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي
عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ وَإِمَائِكَ الْفَائِزَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ
الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
الْكَرِيمُ.



بخش برهان برسان بنواز و به نار محبتت بگذار
توئی بخشنده و مهربان. ع ع

هُوَاللَّهُ

پاک یزدانا کلّ گنه کاریم و تو آمرزگار جمیع
جامع عیوبیم و تو کاشف کُروب گناه این
عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و ازرق
منشور محو کن نظر به استحقاق و استعداد مفرما
به آنچه شایان آستان رحمانیت است معامله فرما
غفران صفت جلیل است و عفو و صفح از
اعظم نعوت آن خداوند مجید پس گناه این
بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان
در گذر ذنب این عبد اعظم ذنوب

منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

هُوَالله

ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل بی پایان
ایمان و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی
جان بشارت یافت دل مسرت جست دیده بینا
شد گوش شنوا گردید انوار اشراق مشاهده شد
آهنگ ملاً اعلی استماع گردید یزدان مهربانا
چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش
از اغیار محفوظ دار و از اشرار مصون کن

مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم توئی
معطی و توئی کریم . عبدالبهاء عباس

هُوَالله

پاک و مقدّسا و بیچون و منزّها پرستش ترا سزا
که بسا بی سرو پائی را سرور دو جهان نمودی و
بسیار سر گشته و سودائی را مقرب آستان
فرمودی پشه پر ریشه را توشه عقاب بخشیدی و
شهره بیشه آفاق کردی دیگر چه اندیشه از هر
جفا پیشه که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش
بر قلب بد اندیش خود خدایا تأیید فرما توفیق

هُوَاللهُ

ای دانای رازین بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و توفیق خویش همدم و همراز نما افسر عنایت کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن بر سریر عزّت ابدیّه بنشان و به اوج اثیر رسان این بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما تا ابواب فتوح را مفتوح بینند و فضل موفور را

تا همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با اهل استقامت مجالست نمائیم و روز به روز بر محبتت بیفزائیم توئی مقتدر و توانا و توئی قادر و عزیز و بینا و شنوا . ع ع

هُوَاللهُ

ای دلبر مهربان یاران را مونس دل و جان باش در هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در هر نفسی باده تازه ای بنوشان و می پرست بگردان تا جام صهبای الهی به دست گیرند و طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده الاست بخشند . عبدالبهاء عبّاس

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن
بلبلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به آواز
ملکوت ابهات همراز کن وجد و طربی در قلوب
انداز و جذب و ولهی در افئده و ارواح افکن تا
هر یک با چنگ و دف و نی هی هی آغاز
نماید و صفت حمد تو گوید تا هیکل عالم به
اهتزاز آید به هلهله و ولوله آهنگ چنگ الهی را
به ملکوت ابهی رساند . ع ع

ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت
بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و خلعتی
از هدایت کُبری در بر نما زبان ناطق ده و بیان
واضح بخش قوت ملکوت بنما و تأیید روح
القدس ظاهر کن . توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و درخشنده و بینا . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش
عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی
مه رویت کامران فرما . در این عالم چون
شمع بگداز و در آن عالم چون

شوند توئی مقتدر و مقدر و مصور و مهربان آنک
انت العزيز الکریم المنان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن این
ابرتیره را زائل کن و این غمام هائل را متلاشی
و باطل نسیم جانبخش بوزان و دل‌های مرده را
زنده کن باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را
تر و تازه نما حدائق قلوب را جنت ابهی کن و
حقایق نفوس را ریاض ملاً اعلی ای قدیر
رجای این عبد را بپذیر توئی توانا توئی بی‌همتا .

ع ع

پروانه گرد شعله جمال‌تپرواز ده توئی خجسته دلبر
من و توئی فرخنده یار جان پرور من . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار مهربان این نفوس ندای ملکوت
شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در
فضای جانفزای محبت پریدند عاشقان روی
تواند و منجذب‌ان خوی تو و آرزومند کوی تو و
متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو مشغول به
گفتگوی توتوئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

قدیم و روح جدید ربّ مجید آنست که این
مسئول مستجاب گردد. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان انوار فرما
و مظاهر شیطانی را ابرار و اخیار کن ابر رحمت
بلند فرما و باران موهبت ببار و نسیم جانپرو
بوزان و انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این
گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی
برگ و شکوفه سبز و خرم گردد کوران بینا
شوند و کران شنوا گردند نادانان دانا گردند
و جاهلان واقف اسرار یزدان

هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ

إلهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو
نجسته و نجویم و به غیر از سبیل محبت راهی
نپیموده و نپویم در شبان تیره نومیادی دیده ام به
صبح امید الطاف بی نهایت روشن و باز و در
سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد جمال و
کمال خرم و دمساز هر قطره ای که به عواطف
رحمانیتت موفق بحریست بیکران و هر ذره ای
که به پرتو عنایتت مؤید آفتابست درخشنده و
تابان پس ای پاک یزدان من این بنده پر شور و
شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی
خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم مدار
و این مرغ بی پرو بال را در آشیان

رحمانی خود و در شاخسار روحانی خویش
مسکن و مأوایی عطا فرما . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه فغان و آه
صبحگاهی عنایتی فرما و رحمتی کن تا جانهای
مشتاقان به ملکوت احدیتت بشتابند و ارواح
آوارگان در سایه رحمتت بیاسایند فرقت پر
حرقت جانرا بگدازد و حرمان و هجران روان را
مرده و پژمرده نماید پس ای خدای مهربان
تأییدی بخش و توفیقی ده تا از این دام و
دانه برهیم و به آشیانه رحمت برپریم و در
شاخسار وحدت در حدیقه

قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر طیور
نفوس را در هوای دیگر پرواز ده و محرمان
ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت
بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو
آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگاری بی سرو سامانیم
تو ملجأ و پناه بر نشر نفحات تأیید کن بر اعلیاء
کلمات توفیق بخش بی سران را سروران کن
بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان را توانائی
بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده توئی
پروردگار توئی آمرزگار توئی داور کردگاری
یاران این مناجات را به کمال تضرع و ابتهال
به درگاه ملیک ملکوت جلال بخوانید و
طلب تأیید کنید امید از فضل

الله ابھی

ای منجذبان جمال ابھی در هویت قلب بحور
محبت یاران پر موج و هیجان و از صہبای
مودت دوستان پر نشئه و سکران آنی نمیگذرد
مگر آنکه به خاطر آئید و دمی نمیروود مگر آنکه
یاد شوید در آستان مقدس به کمال تضرع و
ابتہال نیاز میشود کہ ای قویّ قدیر کلّ در قبضه
قدرت اسیریم تو مجیر تو دستگیر عنایتی کن
موہبتی فرما ابواب فضل بگشا و نظر الطاف
افکن نسیم جانبخش بفرست دلہای مشتاقان
را زنده کن دیدہ ہا را روشن کن و ساحت
دلہا را رشک گلزار و چمن نما بشارت بہ
ارواح دہ و مسرت بہ جانہا بخش

عنایت بہ انواع الحان بہ محامد و نعوت تو
مشغول گردیم . ع ع

ای یگانہ مولایم و ای مہربان دانایم

این دوستان حقیقی را از ابریق رحیق مختوم
بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار
گشایشی بخش و بر عبودیت درگاہ چون
عبدالہاء ثابت و مستقیم فرما اٹک انت
المقتدر العزیز الوہاب . ع ع

قد برافراخته اند و چون مردان در میدان تاخته
اند چون شکوفه شکفته اند و چون گل خندان و
شادمان پس ای مهربان این نفوس قدسیه را به
تأییدات ملکوتیه موقف فرما و این جانهای پاک
رامظاهر آیات لولاک کن انک انت الکریم
الرحمن الرؤف الرحیم.

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا هر چند مور ناتوانیم ماه تابان گردان
پشه ذلیلیم پادشه جلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز
مصر فرما بیچاره ایم قوی عصر فرما محتاج و
مضطربیم غنی و توانگر نما جز تو نخواهیم
و به غیر از تو نجوئیم . ع ع

هُوَالْمَحْبُوبُ

إِلَهِي وَمَحْبُوبِي أَنِّي اتَّضَرَّعُ بِرُوحِي وَفُؤَادِي أَنْ
تَقْدَسَنِي مِنْ حَبِّ غَيْرِكَ وَتُطَهِّرَنِي عَنِ التَّلَاقِ بِمَا
سِوَاكَ وَاجْعَلْنِي يَا إِلَهِي قَلْبِي خَلِيًّا فَارِعًا مَنزَهًا
مَمْرَدًا صَافِيًّا حَتَّى يَمْتَلَأَ بِحَبِّ جَمَالِكَ وَيَتَوَلَّعَ بِنَارِ
عَشَقِكَ وَيَنْجَذِبَ بِنَفْحَاتِ قَدْسِكَ رَبِّ اجْعَلْ
رُوحِي كَأَسَا طَافِحَةً بِصَهْبَاءِ مَحَبَّتِكَ وَفُؤَادِي مِرَاةً
صَافِيَةً مُنْجَلِيَّةً مِنْ شَمْسِ جَمَالِكَ وَلسَانِي نَاطِقًا
بذِكْرِكَ وَأُذُنِي صَاعِيَةً لِنِدَائِكَ وَعَيْنِي كَاشِفَةً
لِآيَاتِكَ وَمَشَامِي مُتَعَطِّرًا بِنَفْحَاتِكَ وَقَدَمِي ثَابِتَةً
فِي دِينِكَ وَفُؤَادِي مُسْتَقِيمًا عَلَى مِيثَاقِكَ وَوَجْهِي
مُنُورًا بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
الْمُعْطَى اللَّطِيفُ الْعَزِيزُ الْمَحْبُوبُ.

ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای یاران روحانی من شب و روز در یاد روی شما
هستیم و روز و شب به ذکر رخ های دلجوی شما
دمی نیاسائیم و نفسی برنیاریم مگر آنکه عجز و
نیاز کنیم و به مناجات دمساز گردیم که : ای یار
پنهان ای مقصود دو جهان ای محبوب مهربان
این بیچارگان اسیر عشق تو اند و آن بینوایان
مستجیر آستان هر شامی از فراق ناله کنند و هر
صبحی از هجوم اهل نفاق فریاد و فغان برآرند
در هر دمی به غمی همدمند و در هر نفسی به
ظالم بد نفسی مبتلا با وجود این حمد ترا که
چون آتشکده پر شعله اند و چونمه و مهریر
نور و پرتو افشان چون علم در امر

اللّٰهُ اِبْهِي

ای متوجّه اِلَى اللّٰهِ چشم از جمیع ما سوی بر بند
و به ملکوت ابھی برگشا آنچه خواهی از او
خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد هزار
حاجاتت روا نماید و به التفاتی صد هزار درد
بی درمان دوا کند و به انعطافی زخم ها را مرهم
نهد و به نگاهی دل ها را از قید غم برهاند آنچه
کند او کند ما چه توانیم کرد یفعل ما یشاء و
يَحْكُمُ ما يُريد است پس سر تسلیم نه و توکل بر
رَبِّ رَحِيمٍ به و البهاء علیک . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند مهربان این دل را از هر تعلقی فارغ
نما و این جان را به هر بشارتی شادمانی بخش
از قید آشنا و بیگانه آزاد کن و به محبت خویش
گرفتار نما تا بکلی شیدای تو گردم و دیوانه تو
جز تو نخواهم و جز تو نجویم و بغیر از تو نپویم و
بجز راز تو نگویم مانند مرغ سحر در دام محبت
تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگریم
و بگویم یا بهاء الابهی . ع ع

کران را شنوا نما مردگان را زنده کن و پژمردگان
را تر و تازه فرما نومیدان را امیدوار کن و
محرومان را به هر عطائی سزاوار فرما توئی
بخشنده توئی دهنده و توئی مهربانای پروردگار
هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و هر چند
فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو عزیز
هستی پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه آنچه
مقتضای غنای مطلق و قوت و قدرت تست
ارزانی کن توئی رحیم توئی رحمن توئی
بخشنده توئی مهربان . ع ع

هُوَ اللهُ

رحمانا رحیما کریمما شرق و غرب از انوار مشرق
جمال منور است و مشام روحانیان از نفحات
قدست معطر خداوندا بندگان را در ظلّ عنایت
پناه ده نادانان را بر اسرار حقیقت آگاه کن
بیچارگان را ملجأی بخش و آوارگان را سر و
سامانی ده دل‌های شکسته را مسرور کن و مرغان
بال شکسته را پرواز ده تشنگان را از سلسبیل
عنایت بنوشان و فقیران را از گنج ملکوت
مستغنی فرما طفلان را در مهد عنایت پرورش
ده تا به بلوغ برسند مریضان را به درمان
آسمانی درمان فرما تا صحّت و عافیت
یابند خداوندا کوران را بینا کن و

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار توانا این بندگان نا توانت را از قیود
هستی آزادی بخش و از دام خود پرستی رهائی
ده جمیع ما را در پناه عنایت منزل و مأوی ده و
کلّ ما را در کھف حفظ و حراست و انقطاع و
حرّیت از شئون نفس و هوی نجات بخش تا
جمیع متفق و متحد شده در ظلّ خیمه یک
رنگ تو آئیم و از صراط گذشته در جنت ابھی
وحدت اصلیه داخل گردیم إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان جز
آرزوی رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم میثاق
راهی و کامی نجویم شب و روز دردمند درد تو امو
روز و شب مجروح تیغ و خدنگ توجز به ملکوت
ابهایت ناله و فغانی نکنم و جز در پناه احدیتت امن
و امان نجویم بیزار از هر بیگانه ام و به یگانگی تو
دل بسته ام از غیر تو بیزارم و از ما دونت در کنارای
پروردگار موفق بدار تا از سودائیان تو گردم و از
شیدائیان تو شوم سر دفتر مجنونان روی تو گردم و
رسوائیان کوی تو این موهبت را شایان فرما و این
عنایت را رایگان کن توئی پروردگار و توئی
آمرزگار. ع ع

مشتاق را زنده کن دیده ها را روشن کن و
ساحت دلها را رشک گلزار و چمن نما بشارت
به ارواح ده و مسرت به جانها بخش قوت قدیمه
ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر طیور نفوس را در
هوای دیگر پرواز ده و محرمان ناسوت را به
اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت بخش قلب
راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو آمرزگار ما
بندگانیم تو پروردگار بی سر و سامانیم تو ملجأ و
پناه بر نشر نفحات تأیید کن بر اعلاء کلمات
توفیق بخش بی سران را سروران کن بینوایان را
گنج روان بخش ناتوانان را توانائی بخش و
ضعیفان را قوت آسمانی ده توئی پروردگار
توئی آمرزگار توئی داور کردگار. ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای خداوند مهربان عنایتی فرما و موهبتی بنما تا
همّت این بینویان بلند گردد و بندها بگسلیم و
از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به
تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی در دل
بر فروزیم و حجبات ما سوی بسوزیم و چشم از
مادون بدوزیم و به مشاهده جمال در ملکوت
ابهایت بازکنیم . ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای پروردگار به آنچه سزاوار است موفق کن
ای آمرزگار به آنچه لایقست مؤید فرما این
دست ها به دامن عفت پیوسته و

گرفتار چاره ایکن و این افتاده را از نفس اماره
نجات بخش هر دم وسوسه ای نماید و در هر
نفس دام تازه ای نهد ای خداوند تو نجات
بخش و رهائی ده و به نفحات قدس خویش
چاره ای کن شاید این دل از عالم آب و گل
رهائی یابد و در اوج رحمانی پروازی نماید و به
روح انقطاع بیاساید. ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو
مجیر تو دستگیر عنایتی کن و موهبتی فرما
ابواب فضل بگشا و نظر الطاف افکن
نسیم جانبخش بفرست دلهای

این دلها به محبت مقید و بسته عنایت کن
موهبت بخش . ع ع

هُوالله

خداوند مهربانا این جمع در ظل رحمت تو اند و
این نفوس متوجه به ملکوت تو خدایا بندگانیم
کرم عنایت کن فقرائیم از کنز آسمانی بخش
نادانیم به حقایق اشیاء دلالت کن ضعیفیم
قوت آسمانی رسان فانی هستیم به عالم بقا در
آر محتاجیم و منتظر تأیید تو اگر عنایتت رسد
قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر از الطافت
محروم ماند از هر چیز بی بهره و نصیب
شود پس عنایت کن و مرحمت

آفتاب مطلع حقیقت روشن و تابان نما فیضی
بخش که انوارش در صبح ابدی منتشر عنایتی
کن که آثارش در ملک سرمدی مشتهرتوئی
مقتدر و توانا و توئی بخشنده و مهربان آنک انت
الکریم المتعال . ع ع

هُوالله

ای پروردگار این گنهکار را از اغیار بیزار نما و به
محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند هوی
وهوس رها کن و در دام محبت جمال ابهی
بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از
باده محبت سرمست و مدهوش گردم. ای
خداوند نادانم و به گمان خویش

هو الله

خداوندا آمرزگار این مجمع را تأیید کن و توفیق
بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن نماید شرق
و غرب را به پرتو محبت و نور اتفاق منور کند ای
بخشنده مهربان دلها را به نفثات روح القدس
زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا
جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند
توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربان. ع ع

هو الله

ای پروردگار این جمع را مظهر عواطف
رحمانیه فرما و مطلع الطاف سبحانیه نما از
بحر بی کران سیراب کن و از

فرما تا علم وحدت عالم انسانی بلند نمایم و
نورانیت آسمانی شرق و غرب را احاطه کند
جمیع احزاب متحد شوند و حیات ابدی جویند
و ترویج وحدت عالم انسانی نمایند و صلح
عمومی انتشار دهند توئی کریم توئی معطی
توئی مهربان. ع ع

هو الله

پاک یزدانا بینائی و شنوا و مقتدری و توانا صیت
نبا عظیم در جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس
حقیقت در کل آفاق ساطع و باهر یاران در
نهایت روح و ریحان و دوستان منجذب
روی آن مه تابان زبانها به ذکرت

همدم و قلوب به نفحات قدست مستبشر دمبدم
روپها همه سوی تو و دلها اسیر کوی تو و جگرها
تشنه جوی تو ندای اسم اعظمت زلزله در آفاق
انداخته و قوت کلمه اتمتعلم بر شرق و غرب
افراخته مقبلان کلّ در نهایت تبّتل و ابتهال و
مؤمنان در کمال تضرّع به ملکوت جمال پروردگارا
کلّ را تأیید فرما و توفیق عطا کن تا سبب
آسایش جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را
آرایش بخشد سبب الفت و اتحاد عالم گردند و
خادم نوع بشر شوند جمیع امم را به جان و دل
دوست حقیقی گردند و کافه ادیان را در
نهایت روح و ریحان یار روحانی شوند
ظلمات بیگانگی محو کنند و

در پناه خود پناه ده نقصان را به غفران کامل
کن این نفوس را از عالم اوهام برهان و به
حقیقت دلالت بنما تا تحرّی حقیقت کنند از
عالم ناسوت دور شوند و به عالم ملکوت
نزدیک گردند از جهان ظلمانی به فضای نورانی
در آیند از ظلمات امکان برهان و به انوار
لامکان منور فرما مظاهر انوار کن و مطالع اثمار
نما از غیر بیزار فرما و مطلع بر اسرار نماای
پروردگار تو آمرزگاری و دانا تو بخشنده ئی و
توانا و توئی قادر و بینا .

شود و این عالم جسمانی پرتو جهان روحانی
گیرد و این الوان مختلفه مبدل به یک رنگ
گردد و آهنگ تسبیح به ملکوت تقدیس تو رسد
توئی مقتدر و توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع محض محبت به این
محفل آمدند و با کمال حبّ و وفاق حاضر
شدند خدایا رویها را منور کن ارواح را به بشارت
کبری مستبشر فرما چشم ها را به مشاهده آیات
هدی روشن کن و گوشها را به استماع ندای
اعلی ملتدّ فرما پروردگارا خطا کاریم تو
مغفرت کن گنه کاریم تو عفو فرما

آواز یگانگی در جهان منتشر فرمایند خداوندا
کلّ را در پناه خویش پناه ده و به الطاف بی
پایان شادمان و کامران فرما توئی مقتدر و توانا و
توئی بیننده و شنوا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگاریاران را کامکار کن و به عبودیتت
همدم و دمساز فرما قلوب را نورانی فرما و وجوه
را رحمانی کن تا بنیان محبت و مهربانی در
عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به
یکدیگر مفتون و مهر پرور گردند شرق دست
در آغوش غرب نماید فرنگ بی

و گلشن هر یکدر امرالله علم مبین گردند و در
استقامت بر عهد و پیمان حصن متین. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این جمع یاران تواند و به جمال تو
منجذبند و به نار محبت مشتعلند این نفوس را
ملائکة آسمانی نما و به نفحه روح القدس زنده
فرما لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما
قوه آسمانی ده و سنوحات رحمانی بخش و
مروج وحدت بشر فرما و سبب محبت و الفت
عالم انسانی فرما تا ظلمات مهلکه تعصب
جاهلی به انوار شمس حقیقت محو و زائل
گردد و این جهان ظلمانی نورانی

درنگ سیل محبت پوید ترک تاجیک را
همدم داند و هم آغوش و مهربان شمرد کل با
هم در نهایت الفت و یگانگی معاشرت و
مصاحبت نمایند بیگانگی نماند ذکر اغیار نشود
و همدگر را آشنا و یار و غمگسار گردند ای
پروردگار این شب تار را روز روشن فرما و این
بغض و عداوت بین ملل را به انس و محبت
مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش یابد و جهان پر
غرور از عالم الهی نصیب موفور جوید توئی
مقتدر و توانا و توئی بخشنده و درخشنده و بینا .

ع ع

هُوَاللَّهُ

خداوندا مهربانا کریم رحیما ما بندگان آستان
توئیم و جمیع در ظلّ وحدانیت تو آفتاب
رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می
بارد الطافت شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ
جمیع را محافظه فرمائی و کلّ را بنظر مکرمت
منظور داریای پروردگار الطاف بی پایان شامل
کن نور هدایت برافروز چشم ها را روشن کن
دلها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه ده و
حیات ابدیه احسان فرما ابواب عرفان بگشا نور
ایمان تابان نما در ظلّ عنایت کلّ را متحد
کن و جمیع را متفق فرما تا جمیع انوار
یک شمس شوند امواج یک دریا

و در انجمن عالم چون چراغهای محبت الله
روشن و منور گردند امطار غمام رحمت باشند و
اشعه آفتاب افق حقیقت لسانی ناطق گردند و
فضلی سابق شوند چشمی بینا باشند و گوشه
شنوا داری پر بار گردند و گلزاری با نفحات
مشکبار امواج دریای آثار قدم شوند و نسائم
گلشن اسم اعظم مهبط الهام باشند و مشرق
انوارو مظهر الطاف ربّ مختار در ملا مقربین
محشور گردند و در زمره مخلصین معدود و
معروف از حرارت محبت الله چون شعله سوزان
باشند و در فرقت جمال منان ابری گریان به
وفای الهی رویشان روشن گردد و به عنایت
حضرت یزدانی دلهاشان لاله زار

پایان ارزان فرما . گنج هدایت رایگان کن تا این
بیچارگان چاره یابند توئی مهربان توئی بخشنده
توئی دانا و توانا .

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان را در
حدیقه ثبات و استقامت در شاخسار سدره
منتهی پناه عنایت فرما و این ماهیان لُجَّة توحید
را در بحر اعظم عنایت غوص ده و این بی
سامانان صحرای محبتت را در کهف منیع و
ملاذ حفظ و حراست منزل و مأوی احسان
کن تا به عون و فضل و جودت در سماء
وجود چون انجم هدایت بدرخشند

گردند اثمار یک شجر شوند از یک چشمه
نوشند از یک نسیم به اهتزاز آیند از یک انوار
اقتباس نمایند توئی دهنده و بخشنده و توانا .

ع ع

هُوَاللَّهُ

إِلَهِي إِلَهِي أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ وَحْدَ
نَفُوسِ اصْدِقَائِكَ وَ اجْعَلْهُمْ مَتَّحِدِينَ وَ مَتَّفِقِينَ
فِي جَمِيعِ الشُّؤْنِ وَ اجْمَعْهُمْ عَلَيَّ مَعِينِ
رَحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَ فِي ظِلِّ رَايَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَ احْشُرْهُمْ تَحْتَ لَوَاءِ الْوَحْدَةِ
الْإِنْسَانِيَّةِ وَ احْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ
عَنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ

العزیز المہینم الکریم الرحیم . عبدالبہاء عباس

هو الله

خدایا تاریکی نزع و جدال و قتال بین ادیان و شعوب و اقوام افق حقیقت را پوشیده و پنهان نمودہجہان محتاج نور ہدایت است پس ای پروردگار عنایتی فرما کہ شمس حقیقت جہان را کران بہ کران روشن نماید . عبدالبہاء عباس

هو الله

ای خداوند مہربان بہ فریاد بیچارگان برس ای پاک یزدان بر این اطفال یتیم رحم فرما ای خداوند بی نیاز این سیل شدید را

حقایق و معانی تعلیم دہ توئی پروردگار توئی کردگار توئی مجلی طور در کشور انوار و علی الأحباء البہاء والثناء . ع ع

هو الله

ای پروردگار دلہا را روشن کن ای خداوند مہربان قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما ای محبوب بیہمتا نفحات عنایت بوزان انوار احسان تابان کن تا دلہا پاک و پاکیزہ شود از تأییدات تو بہرہ و نصیب گیرد این جمع راہ تو پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گیرند ای پروردگار الطاف بی

ذکر مجتمعد و در مجمع انس متذکر ولی با
زبانی گویا و گوشى شنوا و چشمى بینا و دلی
لبریز به حبّ و وفا ای پروردگار به جنود ملاً اعلی
نصرت نما و به جیوش ملائکة محبّت و صفا
اعانت کن نغمات قدس بفرست و محافل انس
معطر نما فیض قدیم مبذول دار و فوز عظیم
شایان نما نور حقیقت جلوه دهدیده اهل
بصیرت روشن کن آهنگ ملکوت ابهی به
گوش رسان و هردلتنگ عالم ادنی را خوشوقت
کن ابر رحمت بفرست باران موهبت بار چمن
هدایت بیارا ریاحین معانی انبات کن و
سلطان گل را تاج موهبت بر سر نه و بلبلان
روحانی را به غزلخوانی بخوان و

قطع کن ای خالق جهانیان این آتش افروخته را
خاموش کن ای داد رس به فریاد یتیمان برس
ای داور حقیقی مادران جگر خون راتسلّی ده
ای رحمان رحیم بر چشم گریان و دل سوزان
پدران رحم نما این طوفان را ساکت کن و این
جنگ جهانگیر را به صلح و آشتی مبدّل فرما
توئی بینا و شنوا. ع ع

هُوالله

ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما از غیر خود
بیزار کن و به محبّت جمالت گرفتار نما نفخه
روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی
بگوش رسان قوّت روحانی عطا

کن و سراج رحمانی در زجاج قلب بر افروز از هر
بندی آزاد کن و از هر تعلقی نجات ده تا جز
رضای تو نطلبم و بغیر از روی تو نجویم و دون
راه تو نپویم نفوس غافله را هشیار کنم و ارواح
خفته را بیدار نمایم تشنگان را آب حیات
بخشم و مریضان را شفای الهی دهم هر چند
حقیرم ذلیلم فقیرم امّا پشت و پناهم توئی و
معین و ظهیر هم توئی تأییدی عنایت فرما که کلّ
حیران گردند . خدایا توئی مقتدر و توانا و
بخشنده و دهنده و بینا . ع ع

جميع خلق مهربان فرما موفق بر خدمت عالم
انسانی کن تا به جميع بندگان خدمت نمائیم
جميع خلقت را دوست داریم و به جميع بشر
مهربان باشیم خدایا توئی مقتدر توئی رحیم
توئی غفور و توئی بزرگوار . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای جمال قدیم و ربّ کریم یاران پر فورانند و
دوستان عاکف آستان کلّ توجّه به کوی تو دارند
و آرزوی مشاهده روی تو صادقند و صابر
متوجّهند و ناظر جانفشانند و قربان و
دلسوخته از آتش هجراندر محفل

هو الله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عَجَزَاءُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَنَحْنُ
اذِلَّاءُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ وَنَحْنُ فَقْرَاءُ وَاَنْتَ
الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ اَيُّدُنَا عَلٰى عُبُوْدِيَّةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ
وَفَّقْنَا عَلٰى عِبَادَتِكَ مَشَارِقَ ذِكْرِكَ وَ قَدَّرْنَا
نَشْرَ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَاَشَدُّ اُزُورُنَا
عَلٰى خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتّٰى نَهْدِي الْاُمَمَ
اِلَى اسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَنَسُوْقَ الْمَلَلِ اِلَى شَاطِئِ
بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ الْاَكْرَمٰى رَبِّ نَجِّنَا مِنْ
عَلَائِقِ الْخَلَائِقِ وَ الْخَطِيئَاتِ السَّوَابِقِ وَ الْبَلِيَّاتِ
الْلَّوَاْحِقِ حَتّٰى نَقُوْمَ عَلٰى اِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ
رُوحٍ وَ رِيْحَانٍ وَ نَذْكُرَكَ فِيْ اَنَاءِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَ نَدْعُو الْكُلَّ اِلَى الْهُدٰى

هو الله

پروردگارا مهربانا این جمع توجّه به تو دارند
مناجات به سوی تونمایند در نهایت تضرّع به
ملکوت تو بتّل کنند و طلب عفو و غفران نمایند
خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را
مقدّس نما انوار هدایت تابان کن قلوب را منور
فرما نفوس را مستبشر کن جمیع را در ملکوت
خود داخل فرما و در دو جهان کامران نما خدایا
ما ذلیلیم عزیز فرما عاجزیم قدرت عنایت فرما
فقیریم از کنز ملکوت غنی نما علّیلم شفا
عنایت کن خدایا به رضای خود دلالت فرما و
از شئون نفس و هوی مقدّس دار خدایا ما
را بر محبّت خود ثابت نما و بر

توانا و توئی عالم و واقف و بینا . ع ع

هُوَاللهُ

ای پروردگار مهربان این انجمن بجهت نصرت کلمه الله و روح القدس تشکیل شده تأیید و توفیق بخش و مؤید به قوه آسمانی نما تا این انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوار رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم انسانی خدمت کند نفوس را از ظلمات عالم طبیعت منسلخ نماید و به نورانیّت الهیه روشن نماید تعمیر به روح و نور و حیات ابدیه بخشد.

عبدالبهاء عباس

و نأمر بالتَّقوى و تُرْتَل آيات توحيدك بين ملاً
الإِنشاء انْكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِر على ما تشاء لا اله
إلا أنتَ العَزيزُ القَدِير . ع ع

هُوَاللهُ

إلهى إلهى هذا طيرٌ كليل الجناح بطيء الطيران
أيدُهُ بشديد القوى حتى يطير الى اوج الفلاح و
التَّجَاح و يُرْفَرَف بكلِّ سرورٍ و انشراحٍ فى هذا
الفَضاءِ و يرتفع هديرُهُ فى كلِّ الأرجاءِ باسمك
الأعلى و تَتَلَدَّدُ الآذانُ من هذا النداءِ و تقرُّ
الاعينُ بمشاهدة آياتِ الهدى ربِّ اَنى فريدٌ
وحيدٌ حقير ليس لى ظهيرٌ إلا أنتَ و لا
نصيرٌ إلا أنتَ و لا مجيراً إلا أنتَ

وَفَقَّنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَآيَدِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ
وَ أَنْصُرْنِي فِي أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ أَنْظِرْنِي
بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ أَنْكُمُعِينَ الضُّعْفَاءِ وَ
نَصِيرِ الضُّغْرَاءِ وَ أَنْكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
المختار. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى الْقُوَّةَ
الْمَلَكُوتِيَّةَ وَ هَذَا الْفَقِيرَ يَتَرَجَّى كَنْزَكَ السَّمَاوِيَّةَ وَ
هَذَا الظَّمآنَ يَشْتَاقُ مَعِينَ الْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ وَ هَذَا
الْعَلِيلَ يَرْجُو شِفَاءَ الْغَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
الَّتِي اخْتَصَّصْتَ بِهَا عِبَادَكَ الْمُخْتَارِينَ
فِي مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى رَبِّ لَيْسَ

هو الله

ای پروردگار این نفوس طیبیه طاهره را ابناء
ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای
رحمانی کناین قلوب زنده را سرشار از باده
محبتت فرما و این جانهای آزاد را به بشارات
کبری فرح و مسرت بی منتهی بخش زبانها را به
ذکرت ناطق کن و دیده ها را به مشاهده انوار
ملکوت روشن فرما ای پروردگار فیض آسمانی
بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس رابه
قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی
رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و
بشارتی روحی و تأییدی روح القدسی موفق
و مؤید فرما توئی مقتدر و عزیز و

نمایمای خداوند هر چند مستمندم ولی هر
مستمندی به عنایت تو ارجمند است و هر
توانگری بی الطافت فقیر و حاجتمندای
پروردگار تأییدی فرما که این حمل اعظم را
قدرت تحمل ماند و این عنایت کبری را
محافظه توانم زیرا قوه امتحان شدید است و
سطوت افتتان عظیم کوه گاه گردد و جبل خردل
شود تو آگاهی که در ضمیر جز ذکرت نجویم و
در قلب جز محبتت نخواهم بر خدمت احبایت
قائم نما و بر عبودیت آستانت دائم کن توئی
مهربان و توئی خداوند کثیر الاحسان . ع ع

لی نصیرُ الا انت و لا مجیرُ الا انت و لا معینُ
الا انت ایدنی بملائکتک علی نشرِ
نفحاتِ تقدسک و بتّ تعالیمک بین خیره خلقک
رَبِّ اجعلنی منقطعاً عن دونک مُتَشَبِّهاً بذیل
عنایتک مُخْلِصاً فی دینک ثابتاً علی محبتک
عاملاً بما أمرتني به فی کتابک انک انت
المقتدر العزیز القدیر . ع ع

هُوَالله

إلهی إلهی ترانی مَعَ ذُلِّي و عدم استعدادی و
اقتداری مُهْتَمّاً بعظائم الامور قاصداً لاعلاءِ
کلمتک بین الجُمهورِ نادياً لنشر تعالیمک
بین العموم و ائی لا اَتَوْفَّقُ بهذا الا

أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفْثَاتُ رُوحِ الْقُدْسِ وَيَنْصُرَنِي جُنُودُ
مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَتُحِيطَ بِي تَوْفِيقَاتُكَ الَّتِي
تَجْعَلُ لِلذُّبَابِ عِقَاباً وَ الْقَطْرَةَ بَحُوراً وَ انْهَاراً وَ
الذَّرَاتِ شُمُوساً وَ انواراً رَبِّ أَيَّدِنِي بِقُوَّتِكَ
الْقَاهِرَةِ وَ قَدْرَتِكَ النَّافِذَةِ حَتَّى يَنْطِقَ لِسَانِي
بِمَحَامِدِكَ وَ نُعُوتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ يَطْفَحَ
جَنَانِي بِرَحِيقِ مَحَبَّتِكَ وَ مَعْرِفَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ع ع

نورانیند و زنده از نفس رحمانی سبزه چمنزار
حقیقتند و شکوفه بوستان معرفت آواره تواند و
بیچاره تو افتاده تواند و دلداده تودر ظلّ جناح
احدیّت از امتحانات شدیده حفظ فرما و در
پناه رحمانیّت از حوادث زمانه محروس دار
تویی مقتدر و توانا و تویی حاضر و بینا . ع

هُوَاللَّهُ

ای رحمن ای یزدان بنده ای هستم ضعیف و
نحیف و نا توان ولی در پناه فضل و موهبت تو
پرورش یافتم و از ثدی عنایت شیر خوارم و
در آغوش رحمتت در نشو و

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیهمتا ای ربّ الملکوت این نفوس
سپاه آسمانی تواند امداد فرما و به جنود ملاً
اعلیٰ نصرت کن تا هر یک نظیر اردوئی شوند و
آن ممالک را به محبّت اللّٰهُ نورانیّت تعالیم
الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و نصیر آنها باش و
در بیابان و کوه و درّه و جنگلها و دریاها و صحرا
ها مونس آنها باش تا به قوّت ملکوتی و نفثات
روح القدس فریاد زند توئی مقتدر و عزیز و توانا
و توئی دانا و شنوا و بینا . ع ع

پاک و جانی تابناک مناجات کنیم و طلب
حاجات نمائیم پرورگارا نظر به گناه منما به
فضل و عنایتت معامله فرما گناه ببخش عطا
بفرما نار محبّتت برافروز و پرده اوهام و نفس و
هوی بسوز ما را از شرّ نفس محفوظ و مصون
بدار و در ظلّ حمایتت راحت و آسایش بخش
توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این یاران را بنواز و به آتش عشق
بگداز و به رازت دمسازنما موهبت ملکوت
ابهایت رایگان کن و رحمت افق اعلایت
شایان فرما زیرا منجذب جمال

هُوَالله

ای پروردگار این بنده گنه کار را در ظلّ شجره
عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت
اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاقت ثابت و
محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه
که اریاح افتتان شدید است و صرصر امتحان
غبار انگیز خدایا ثابت بدار خدایا نابت کن
خدایا محفوظ و مصون دار و محظوظ و مأمون
بنما توئی مقتدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و

همتا. ع ع

در لیاقت منگر و در قدرها
بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پراشکسته را
از کرم بال و پری احسان نما
ع ع

هُوَالله

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی
در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به
ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق
مینمائیم تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و
مانند شهد و شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور
وحدت عالم انسانی گردیمبا دلی

هُوَاللَّهُ

ای خدای پر عطای ذوالمنن
واقف جان و دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی
مطلع بر سوز و حرمانم توئی

هر دلی پیوست با ذکر تدمی
جز غم تو می نجوید محرمی

خون شود آن دل که بریان تو نیست
کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تار ای قدیر

یاد تو در دل چو مصباح منیر

از عنایات به دل روحی بدم
تا عدم گردد ز لطف تو قدم

هُوَاللَّهُ

یکتا خداوند مهربانا هر چند استعداد و قابلیت
مفقود است و مشکلات استقامت در بلا یا غیر
محصور ولی قابلیت و استعداد امریست موهوب
تو خدایا استعداد بخش و قابلیت ده تا به
استقامت کبری موفق آئیم و از این جهان و
جهانیان درگذریم و نار محبت بر افروزیم و
مانند شمع بسوزیم و بگدازیم و روشنی
بخشیمای رب ملکوت از این جهان اوهام
برهانوبه جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت
ببزار کن و به مواهب ملکوت کامکار فرما از
این نیستی هستی نما برهان و به هستی
حیات ابدیه موفق فرما سرور و

شادمانی بخش و خوشی و کامرانی عطا فرما
دلها را آرام بخش و جانها را راحت عطا کن تا
چون به ملکوت صعود نمائیم به لقایت فائز
گردیم و در انجمن بالا مسرور و شادمان باشیم
توئی دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هُوَالله

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این
بندگان را به راز خویش دمساز نما و از آواز
هاتف ملاً اعلی مستمع فرما بر صراط عهد و
پیمانت ثابت قدم کن و به ذکر جمال
مبارکت همدم نما از جام احدیت بنوشان
و از شهد عنایتت بچشان و به

فضل عظیم جمال قدیمت فائز کن این بنده
درگاهت را به بارگاه احدیت راه ده و این
امیدوار رحمتت را نومید مگردان و بر پیمان و
ایمان محکم و استوار نما . ع ع

هُوَالابهی

ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من قوتی ده
که تا مقاومت غوائل بسیط زمین نمائیم و
قدرتی بخش که چون بحر محیط موج بر ساحل
شرق و غرب زینم . ع ع